

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 270

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

59ο έτος
25 Ιουλίου 2016

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 270/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* 1

Γενικό Δικαστήριο

2016/C 270/02 Συνέχιση της δραστηριότητας του Γενικού Δικαστηρίου μεταξύ 1ης και 19 Σεπτεμβρίου 2016 2

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2016/C 270/03 Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-210/14 έως C-214/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αιτήσεις του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14) (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχρά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχώρησης αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα) 3

EL

2016/C 270/04	<p>Υπόθεση C-433/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Domenico Rosa (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχωρήσεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχειμάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)</p>	4
2016/C 270/05	<p>Υπόθεση C-434/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Raffaele Mignone (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχωρήσεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχειμάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)</p>	4
2016/C 270/06	<p>Υπόθεση C-435/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Mauro Barletta (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχωρήσεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχειμάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)</p>	5
2016/C 270/07	<p>Υπόθεση C-436/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Davide Cazzorla (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχωρήσεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχειμάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)</p>	6
2016/C 270/08	<p>Υπόθεση C-437/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Nicola Seminario (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχωρήσεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχειμάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)</p>	7

2016/C 270/09	Υπόθεση C-462/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Lorenzo Carlucci (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχικά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχωρήσεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχειμάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)	7
2016/C 270/10	Υπόθεση C-467/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bergamo (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Chiara Baldo (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχικά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχωρήσεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχειμάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)	8
2016/C 270/11	Υπόθεση C-474/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Salerno (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Cristiano Pontillo (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχικά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχωρήσεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχειμάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)	9
2016/C 270/12	Υπόθεση C-495/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini κατά Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA) (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Δημόσιες συμβάσεις — Εθνική νομοθεσία — Τέλη για την πρόσβαση στη διοικητική δικαιοσύνη στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων — Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής — Αποτρεπτικά δικαστικά τέλη — Δικαστικός έλεγχος των διοικητικών πράξεων — Αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας)	10
2016/C 270/13	Υπόθεση C-534/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bergamo (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχικά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχωρήσεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχειμάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)	10

2016/C 270/14	Υπόθεση C-65/15: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Vito Santoro (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχωρήσεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)	11
2016/C 270/15	Υπόθεση C-504/15: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Frosinone (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Antonio Paolo Conti (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Απόφαση με την οποία το Δικαστήριο έκρινε μη συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης την εθνική ρύθμιση περί παραχωρήσεως αδειών για την άσκηση της δραστηριότητας συλλογής στοιχημάτων — Αναδιοργάνωση του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη διενέργεια νέου διαγωνισμού — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)	12
2016/C 270/16	Υπόθεση C-8/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Frosinone (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Paola Tonachella (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Απόφαση με την οποία το Δικαστήριο έκρινε μη συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης την εθνική ρύθμιση περί παραχωρήσεως αδειών για την άσκηση της δραστηριότητας συλλογής στοιχημάτων — Αναδιοργάνωση του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη διενέργεια νέου διαγωνισμού — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)	13
2016/C 270/17	Υπόθεση C-278/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Ιουνίου 2015 η Royal County of Berkshire Polo Club Ltd κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 26 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-581/13, Royal County of Berkshire Polo Club κατά ΓΕΕΑ	13
2016/C 270/18	Υπόθεση C-451/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Αυγούστου 2015 η Best-Lock (Europe) Ltd κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 16 Ιουνίου 2015 στην υπόθεση T-395/14, Best-Lock (Europe) κατά EUIPO	14
2016/C 270/19	Υπόθεση C-452/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Αυγούστου 2015 η Best-Lock (Europe) Ltd κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 16 Ιουνίου 2015 στην υπόθεση T-396/14, Best-Lock (Europe) κατά EUIPO	14
2016/C 270/20	Υπόθεση C-479/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Σεπτεμβρίου 2015 η Nanu-Nana Joachim Hoerr GmbH & Co. KG κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 9 Ιουλίου 2015 στην υπόθεση T-89/11, Nanu-Nana Joachim Hoerr κατά EUIPO	14
2016/C 270/21	Υπόθεση C-480/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Σεπτεμβρίου 2015 η KS Sports IPCo GmbH, η οποία υπεισήλθε στα δικαιώματα της BH Stores BV, κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 2 Ιουλίου 2015 στην υπόθεση T-657/13, KS Sports κατά EUIPO	15

2016/C 270/22	Υπόθεση C-602/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2015 η Monster Energy Company κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-633/14, Monster Energy κατά EUIPO	15
2016/C 270/23	Υπόθεση C-603/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2015 η Monster Energy Company κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-666/14, Monster Energy κατά EUIPO	15
2016/C 270/24	Υπόθεση C-636/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 2015 η August Storck KG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 25 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-366/14, August Storck κατά EUIPO	16
2016/C 270/25	Υπόθεση C-35/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Ιανουαρίου 2016 η Matratzen Concord GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-526/14, Matratzen Concord GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	16
2016/C 270/26	Υπόθεση C-76/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) στις 11 Φεβρουαρίου 2016 — INGSTEEL spol. s r. o. και Metrostav a. s. κατά Úrad pre verejné obstarávanie	16
2016/C 270/27	Υπόθεση C-77/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Φεβρουαρίου 2016 η Hewlett Packard Development Company LP κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 3 Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-628/14, Hewlett Packard Development Company κατά EUIPO	17
2016/C 270/28	Υπόθεση C-115/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 25 Φεβρουαρίου 2016 — N Luxembourg 1 κατά Skatteministeriet	17
2016/C 270/29	Υπόθεση C-116/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 25 Φεβρουαρίου 2016 — Skatteministeriet κατά T Danmark	20
2016/C 270/30	Υπόθεση C-117/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 25 Φεβρουαρίου 2016 — Skatteministeriet κατά Y Denmark Aps	22
2016/C 270/31	Υπόθεση C-118/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 25 Φεβρουαρίου 2016 — X Denmark A/S κατά Skatteministeriet	25
2016/C 270/32	Υπόθεση C-119/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 25 Φεβρουαρίου 2016 — C Danmark I κατά Skatteministeriet	27
2016/C 270/33	Υπόθεση C-191/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 5 Απριλίου 2016 — Romano Piscioti κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	29
2016/C 270/34	Υπόθεση C-265/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Torino (Ιταλία) στις 12 Μαΐου 2016 — VCAST Limited κατά R.T.I. s.p.a.	30

2016/C 270/35	Υπόθεση C-292/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Helsingin hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 25 Μαΐου 2016 — A Oy	31
2016/C 270/36	Υπόθεση C-301/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Μαΐου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Μαρτίου 2016 στην υπόθεση T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	32
2016/C 270/37	Υπόθεση C-304/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Justice of England & Wales, Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 30 Μαΐου 2016 — American Express Co. κατά The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury	33
2016/C 270/38	Υπόθεση C-305/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 30 Μαΐου 2016 — Avon Cosmetics Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	34
2016/C 270/39	Υπόθεση C-323/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Ιουνίου 2016 η Eurallumina SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 22 Απριλίου 2016 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-60/06 RENV II και T-62/06 RENV II, Ιταλική Δημοκρατία και Eurallumina SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	36

Γενικό Δικαστήριο

2016/C 270/40	Υπόθεση T-162/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2016 — Magic Mountain Kletterhallen κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις για την κατασκευή και εκμετάλλευση εγκαταστάσεων αναρριχήσεως του Deutscher Alpenvereins eV — Απόφαση περί κηρύξεως των ενισχύσεων συμβατών με την εσωτερική αγορά — Καθεστώς ενισχύσεων — Ενδεδειγμένη οικονομική ανάλυση — Αδυναμίες της αγοράς — Θεμιτός σκοπός γενικού συμφέροντος — Άρθρο 108, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ — Σοβαρές δυσχέρειες)	37
2016/C 270/41	Υπόθεση T-276/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2016 — Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου (Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Προσφυγή ακυρώσεως — Ένωση — Έλλειψη άμεσου επηρεασμού των μελών — Απαράδεκτο — Δασμός αντιντάμπινγκ σε εθνική κλίμακα — Ατομική μεταχείριση — Δειγματοληψία — Δικαιώματα άμυνας — Απαγόρευση των διακρίσεων — Καθήκον επιμέλειας)	38
2016/C 270/42	Υπόθεση T-277/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2016 — Marquis Energy κατά Συμβουλίου (Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Προσφυγή ακυρώσεως — Άμεσος επηρεασμός — Παραδεκτό — Δασμός αντιντάμπινγκ σε εθνική κλίμακα — Ατομική μεταχείριση — Δειγματοληψία)	38
2016/C 270/43	Υπόθεση T-122/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2016 — Ιταλία κατά Επιτροπής (Μη εκτέλεση αποφάσεως του Δικαστηρίου που διαπιστώνει παράβαση κράτους — Χρηματική ποινή — Απόφαση περί εκκαθαρίσεως χρηματικής ποινής — Μέθοδος υπολογισμού των τόκων η οποία έχει εφαρμογή στην ανάκτηση παράνομων ενισχύσεων — Τόκοι ανατοκισμού)	39
2016/C 270/44	Υπόθεση T-614/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 2016 — Fútbol Club Barcelona κατά EUIPO — Kule (KULE) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης KULE — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα και το παγκοινώς γνωστό σήμα CULE — Σχετικοί λόγοι απαράδεκτου — Απουσία ουσιαστικής χρήσεως των προγενεστέρων σημάτων — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009]	40

2016/C 270/45	Υπόθεση T-789/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2016 — Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen κατά EUIPO — Meissen Keramik (MEISSEN) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MEISSEN — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγενέστερα λεκτικά και λεκτικό και εικονιστικό εθνικά σήματα MEISSEN, MEISENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, Meissen και Meissener Porzellan — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Διακριτικός χαρακτήρας και φήμη των προγενεστέρων σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 — Ουσιαστική χρήση των προγενεστέρων σημάτων — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 — Άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009»	41
2016/C 270/46	Υπόθεση T-385/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2016 — Loops κατά EUIPO (Σχήμα οδοντόβουρτσας) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Τρισδιάστατο σήμα — Σχήμα οδοντόβουρτσας — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	41
2016/C 270/47	Υπόθεση T-583/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2016 — Monster Energy κατά EUIPO (Αναπαράσταση συμβόλου ειρήνης) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εικονιστικού σήματος το οποίο αναπαριστά σύμβολο ειρήνης — Αίτηση για επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση — Μη τήρηση της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου)	42
2016/C 270/48	Υπόθεση T-585/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2016 — Monster Energy κατά EUIPO (GREEN BEANS) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης GREEN BEANS — Αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση — Μη τήρηση της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου)	43
2016/C 270/49	Υπόθεση T-362/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαΐου 2016 — REWE-Zentral κατά EUIPO — Vicente Gandía Pla (MY PLANET) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)	43
2016/C 270/50	Υπόθεση T-825/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2016 — IREPA κατά Επιτροπής και Ελεγκτικού Συνεδρίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Αλιεία — Ιταλικό εθνικό πρόγραμμα συλλογής δεδομένων στον τομέα της αλιείας για την περίοδο 2009-2010 — Αναζήτηση μέρους των ποσών που είχαν προκαταβληθεί στο προσφεύγον — Προκαταρκτική έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Προπαρασκευαστική πράξη — Έγγραφο προκαταρκτικής ενημερώσεως — Χρωστικό σημείωμα — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πράξη που δεν θίγει άμεσα το προσφεύγον — Απαράδεκτο)	44
2016/C 270/51	Υπόθεση T-178/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2016 — Kohrener Landmolkerei και DHG κατά Επιτροπής [Σύστημα εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων — Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 — Έγγραφο της Επιτροπής που ενημερώνει τις αρμόδιες εθνικές αρχές περί της εκπρόθεσμης υποβολής της ενστάσεώς τους — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]	45
2016/C 270/52	Υπόθεση T-168/16: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2016 — Grizzly Tools κατά Επιτροπής	45
2016/C 270/53	Υπόθεση T-202/16: Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2016 — Keturi kambariai κατά EUIPO — Coffee In (coffee inn)	46
2016/C 270/54	Υπόθεση T-222/16: Προσφυγή της 11ης Μαΐου 2016 — Hansen Medical κατά EUIPO — Covidien (MAGELLAN)	47

2016/C 270/55	Υπόθεση T-229/16: Προσφυγή της 6ης Μαΐου 2016 — Pio De Bragança κατά EUIPO — Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)	48
2016/C 270/56	Υπόθεση T-240/16: Προσφυγή της 14ης Μαΐου 2016 — Klyuyev κατά Συμβουλίου	48
2016/C 270/57	Υπόθεση T-242/16: Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2016 — Stavyttskyi κατά Συμβουλίου	50
2016/C 270/58	Υπόθεση T-247/16: Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2016 — Trasta Komercbanka κ.λπ. κατά ΕΚΤ	51
2016/C 270/59	Υπόθεση T-248/16: Προσφυγή της 19ης Μαΐου 2016 — Walfood κατά EUIPO — Romanov Holding (CHATKA)	52
2016/C 270/60	Υπόθεση T-261/16: Προσφυγή της 25ης Μαΐου 2016 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής	52
2016/C 270/61	Υπόθεση T-272/16: Προσφυγή της 25ης Μαΐου 2016 — Ελλάδα κατά Επιτροπής	53
2016/C 270/62	Υπόθεση T-273/16: Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2016 — Sun Media κατά EUIPO — Meta4 Spain (METAPORN)	55
2016/C 270/63	Υπόθεση T-274/16: Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2016 — Saleh Thabet κατά Συμβουλίου	56
2016/C 270/64	Υπόθεση T-275/16: Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2016 — Mubarak κ.λπ. κατά Συμβουλίου	57
2016/C 270/65	Υπόθεση T-282/16: Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2016 — Inpost Paczkomaty κατά Επιτροπής	58
2016/C 270/66	Υπόθεση T-283/16: Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2016 — Inpost κατά Επιτροπής	60
2016/C 270/67	Υπόθεση T-284/16: Προσφυγή της 23ης Μαΐου 2016 — Gulli κατά EUIPO — Laverana (Lybera)	61
2016/C 270/68	Υπόθεση T-287/16: Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2016 — Βέλγιο κατά Επιτροπής	62
2016/C 270/69	Υπόθεση T-289/16: Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2016 — Inox Mare κατά Επιτροπής	63
2016/C 270/70	Υπόθεση T-290/16: Αγωγή της 7ης Ιουνίου 2016 — Fruits de Ponent κατά Επιτροπής	64
2016/C 270/71	Υπόθεση T-298/16: Προσφυγή-αγωγή της 13ης Ιουνίου 2016 — East West Consulting κατά Επιτροπής	66
2016/C 270/72	Υπόθεση T-560/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουνίου 2016 — Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej κατά ΕΟΧΠ	67

2016/C 270/73	Υπόθεση T-537/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Ιουνίου 2016 — Laboratoire Nuxe κατά EUIPO — NYX, Los Angeles (NYX)	67
2016/C 270/74	Υπόθεση T-84/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Μαΐου 2016 — Laboratorios Thea κατά EUIPO — Sebapharma (Sebacur)	67

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 270/75	Υπόθεση F-121/15: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 14ης Ιουνίου 2016 — Fernández González κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Υπάλληλος που υπηρετεί στο γραφείο Ευρωπαϊού Επιτρόπου — Πρόσληψη εκτάκτου υπαλλήλου δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο β', του ΚΛΠ — Όρος περί διακοπής κάθε μορφής απασχολήσεως στην Επιτροπή για διάστημα έξι μηνών — Σημείο 3.2 του υπηρεσιακού σημειώματος D(2005) 18064 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2005, περί της προσλήψεως εκτάκτων υπαλλήλων δυνάμει του άρθρου 2, στοιχεία β' και δ', του ΚΛΠ, σε μόνιμες θέσεις ελλείπει επιτυχόντων διαγωνισμού)	68
2016/C 270/76	Υπόθεση F-133/15: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 10ης Ιουνίου 2016 — ΗΙ κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άρθρο 11 του ΚΥΚ — Καθήκον πίστεως — Άρθρο 11α — Σύγκρουση συμφερόντων — Υπάλληλος επιφορτισμένος με την παρακολούθηση έργου που χρηματοδοτείται από την Ένωση — Οικογενειακοί δεσμοί μεταξύ του υπαλλήλου αυτού και του υπαλλήλου που προσελήφθη για τις ανάγκες του έργου από την εταιρεία που το έχει αναλάβει — Πειθαρχική διαδικασία — Πειθαρχική ποινή — Υποβιβασμός — Νομιμότητα της συνθέσεως του πειθαρχικού συμβουλίου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Διάρκεια της διαδικασίας — Εύλογη προθεσμία — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας — Αρχή ne bis in idem — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αναλογικότητα της ποινής — Ελαφρυντικές περιστάσεις)	69

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2016/C 270/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 260 της 18.7.2016

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 251 της 11.7.2016

EE C 243 της 4.7.2016

EE C 232 της 27.6.2016

EE C 222 της 20.6.2016

EE C 211 της 13.6.2016

EE C 200 της 6.6.2016

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Συνέχιση της δραστηριότητας του Γενικού Δικαστηρίου μεταξύ 1ης και 19 Σεπτεμβρίου 2016

(2016/C 270/02)

Το Γενικό Δικαστήριο, κατά τη σύσκεψη της ολομελείας του της 15ης Ιουνίου 2016, έλαβε υπό σημείωση ότι η ορκωμοσία ενώπιον του Δικαστηρίου των νέων μελών του Γενικού Δικαστηρίου θα πραγματοποιηθεί στις 19 Σεπτεμβρίου 2016 και ότι, επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 5, τρίτο εδάφιο, του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέχρις ότου αναλάβουν τα καθήκοντά τους τα νέα μέλη του Γενικού Δικαστηρίου:

- την προεδρία του Γενικού Δικαστηρίου θα ασκεί ο Πρόεδρος M. Jaeger·
- καθήκοντα αντιπροέδρου του Γενικού Δικαστηρίου θα ασκεί ο αντιπρόεδρος H. Kanninen·
- την προεδρία των πενταμελών και τριμελών τμημάτων θα ασκούν ο αντιπρόεδρος H. Kanninen και οι πρόεδροι τμήματος M. E. Martins Ribeiro, Σ. Παπασάββας, M. Prek, A. Dittrich, S. Frimodt Nielsen, M. van der Woude, Δ. Γρατσιάς και G. Berardis·
- η απόφαση περί τοποθετήσεως των δικαστών στα τμήματα της 23ης Οκτωβρίου 2013 (ΕΕ 2013, C 344, σ. 2), όπως τροποποιήθηκε πλέον πρόσφατα με την απόφαση της 9ης Ιουνίου 2016 (ΕΕ 2016, C 243, σ. 2), οι αποφάσεις της 13ης Μαΐου 2015 περί της συγκροτήσεως του τμήματος μείζονος συνθέσεως και περί του τρόπου ορισμού του δικαστή που αντικαθιστά κωλύόμενο δικαστή (ΕΕ 2015, C 213, σ. 2) και οι αποφάσεις της 23ης Σεπτεμβρίου 2013 περί των κριτηρίων αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα και περί της συγκροτήσεως του τμήματος αναιρέσεων (ΕΕ 2013, C 313, σ. 4 και 5) εξακολουθούν να ισχύουν.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αιτήσεις του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-210/14 έως C-214/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχρά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχώρησης αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)

(2016/C 270/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14)

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις διατάξεις και τις αρχές αυτές εθνική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας προβλέπεται η διενέργεια νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη εκείνης των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν, λόγω αναδιοργανώσεως του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των παραχωρηθεισών αδειών.
- 2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδείας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβίβασεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδείας παραχώρησης, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 292 της 1.9.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Domenico Rosa

(Υπόθεση C-433/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχώρησης αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)

(2016/C 270/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bari

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Domenico Rosa

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις διατάξεις και τις αρχές αυτές εθνική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας προβλέπεται η διενέργεια νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη εκείνης των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν, λόγω αναδιοργανώσεως του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των παραχωρηθεισών αδειών.
- 2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδείας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβιβάσεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδείας παραχώρησης, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 448 της 15.12.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Raffaele Mignone

(Υπόθεση C-434/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχώρησης αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)

(2016/C 270/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bari

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Raffaele Mignone

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις διατάξεις και τις αρχές αυτές εθνική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας προβλέπεται η διενέργεια νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη εκείνης των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν, λόγω αναδιοργανώσεως του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των παραχωρηθεισών αδειών.
- 2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδειας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβιβάσεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδειας παραχώρησεως, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

(¹) ΕΕ C 448 της 15.12.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Mauro Barletta

(Υπόθεση C-435/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχώρησεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)

(2016/C 270/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bari

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Mauro Barletta

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις διατάξεις και τις αρχές αυτές εθνική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας προβλέπεται η διενέργεια νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη εκείνης των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν, λόγω αναδιοργανώσεως του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των παραχωρηθεισών αδειών.

- 2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδειας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβιβάσεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδειας παραχώρησεως, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

(¹) EE C 448 της 15.12.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Davide Cazzorla

(Υπόθεση C-436/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχώρησεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)

(2016/C 270/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bari

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Davide Cazzorla

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις διατάξεις και τις αρχές αυτές εθνική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας προβλέπεται η διενέργεια νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη εκείνης των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν, λόγω αναδιοργάνωσης του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των παραχωρηθεισών αδειών.
- 2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδειας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβιβάσεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδειας παραχώρησεως, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

(¹) EE C 448 της 15.12.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Nicola Seminario

(Υπόθεση C-437/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχώρησης αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)

(2016/C 270/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bari

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Nicola Seminario

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις διατάξεις και τις αρχές αυτές εθνική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας προβλέπεται η διενέργεια νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη εκείνης των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν, λόγω αναδιοργανώσεως του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των παραχωρηθεισών αδειών.
- 2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδείας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβιβάσεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδείας παραχώρησης, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 448 της 15.12.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Lorenzo Carlucci

(Υπόθεση C-462/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχώρησης αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)

(2016/C 270/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bari

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Lorenzo Carlucci

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις διατάξεις και τις αρχές αυτές εθνική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας προβλέπεται η διενέργεια νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη εκείνης των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν, λόγω αναδιοργανώσεως του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των παραχωρηθεισών αδειών.
- 2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδειας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβιβάσεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδειας παραχώρησεως, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

(¹) ΕΕ C 448 της 15.12.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bergamo (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Chiara Baldo

(Υπόθεση C-467/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχώρησεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)

(2016/C 270/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bergamo

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Chiara Baldo

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις διατάξεις και τις αρχές αυτές εθνική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας προβλέπεται η διενέργεια νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη εκείνης των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν, λόγω αναδιοργανώσεως του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των παραχωρηθεισών αδειών.

- 2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδειας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβιβάσεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδειας παραχώρησεως, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

(¹) EE C 448 της 15.12.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Salerno (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Cristiano Pontillo

(Υπόθεση C-474/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχώρησεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)

(2016/C 270/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Salerno

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Cristiano Pontillo

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις διατάξεις και τις αρχές αυτές εθνική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας προβλέπεται η διενέργεια νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη εκείνης των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν, λόγω αναδιοργάνωσης του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των παραχωρηθεισών αδειών.
- 2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδειας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβιβάσεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδειας παραχώρησεως, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

(¹) EE C 462 της 22.12.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini κατά Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

(Υπόθεση C-495/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Δημόσιες συμβάσεις — Εθνική νομοθεσία — Τέλη για την πρόσβαση στη διοικητική δικαιοσύνη στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων — Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής — Αποτρεπτικά δικαστικά τέλη — Δικαστικός έλεγχος των διοικητικών πράξεων — Αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας)

(2016/C 270/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini

Καθόν: Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

Διατακτικό

Το άρθρο 1 της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, καθώς και οι αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στη διάταξη και τις αρχές αυτές εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει την καταβολή δικαστικών τελών, όπως είναι το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης ενιαίο παράβολο, κατά την άσκηση, ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, προσφυγής σχετικής με δημόσιες συμβάσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ C 26 της 26.1.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bergamo (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne

(Υπόθεση C-534/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχώρησης αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)

(2016/C 270/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bergamo

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις διατάξεις και τις αρχές αυτές εθνική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας προβλέπεται η διενέργεια νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη εκείνης των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν, λόγω αναδιοργανώσεως του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των παραχωρηθεισών αδειών.
- 2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδειας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβιβάσεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδειας παραχώρησεως, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

(¹) ΕΕ C 34 της 2.2.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Vito Santoro

(Υπόθεση C-65/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Εθνική ρύθμιση — Αναδιοργάνωση του συστήματος παραχώρησεως αδειών η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των αδειών — Νέος διαγωνισμός — Παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη από εκείνη των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)

(2016/C 270/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bari

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Vito Santoro

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στις διατάξεις και τις αρχές αυτές εθνική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας προβλέπεται η διενέργεια νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση αδειών με διάρκεια ισχύος μικρότερη εκείνης των αδειών που είχαν παραχωρηθεί στο παρελθόν, λόγω αναδιοργανώσεως του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη σύμπτωση του χρόνου λήξεως της διάρκειας ισχύος των παραχωρηθεισών αδειών.

- 2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδείας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβιβάσεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδείας παραχωρήσεως, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

(¹) EE C 138 της 27.4.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Frosinone (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Antonio Paolo Conti

(Υπόθεση C-504/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Απόφαση με την οποία το Δικαστήριο έκρινε μη συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης την εθνική ρύθμιση περί παραχωρήσεως αδειών για την άσκηση της δραστηριότητας συλλογής στοιχημάτων — Αναδιοργάνωση του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη διενέργεια νέου διαγωνισμού — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)

(2016/C 270/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Frosinone

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Antonio Paolo Conti

Διατακτικό

Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδείας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβιβάσεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδείας παραχωρήσεως, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

(¹) EE C 406 της 7.12.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Frosinone (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Paola Tonachella

(Υπόθεση C-8/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πανομοιότυπα προδικαστικά ερωτήματα — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Απόφαση με την οποία το Δικαστήριο έκρινε μη συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης την εθνική ρύθμιση περί παραχωρήσεως αδειών για την άσκηση της δραστηριότητας συλλογής στοιχημάτων — Αναδιοργάνωση του συστήματος η οποία συνεπάγεται τη διενέργεια νέου διαγωνισμού — Δωρεάν μεταβίβαση της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)

(2016/C 270/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Frosinone

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Paola Tonachella

Διατακτικό

Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά περιοριστικού χαρακτήρα εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας στον κάτοχο αδειας εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων επιβάλλεται υποχρέωση δωρεάν μεταβίβασεως της χρήσεως των ιδιόκτητων υλικών και άυλων αγαθών που αποτελούν το δίκτυο διαχειρίσεως της συλλογής στοιχημάτων σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητας αυτής λόγω λήξεως της διάρκειας ισχύος της αδειας παραχωρήσεως, εφόσον ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται στην πράξη με τη διάταξη αυτή, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 90 της 7.3.2016.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Ιουνίου 2015 η Royal County of Berkshire Polo Club Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 26 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-581/13, Royal County of Berkshire Polo Club κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση C-278/15 P)

(2016/C 270/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Royal County of Berkshire Polo Club Ltd (εκπρόσωπος: J. Maitland-Walker, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Με διάταξη της 14ης Ιανουαρίου 2016 το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Αυγούστου 2015 η Best-Lock (Europe) Ltd κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 16 Ιουνίου 2015 στην υπόθεση T-395/14, Best-Lock (Europe) κατά EUIPO

(Υπόθεση C-451/15 P)

(2016/C 270/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Best-Lock (Europe) Ltd (εκπρόσωπος: J. Becker, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Με διάταξη της 14ης Απριλίου 2016, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Αυγούστου 2015 η Best-Lock (Europe) Ltd κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 16 Ιουνίου 2015 στην υπόθεση T-396/14, Best-Lock (Europe) κατά EUIPO

(Υπόθεση C-452/15 P)

(2016/C 270/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Best-Lock (Europe) Ltd (εκπρόσωπος: J. Becker, Rechtsanwalt)

Αντίδικο κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Με διάταξη της 14ης Απριλίου 2016 το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Σεπτεμβρίου 2015 η Nanu-Nana Joachim Hoerr GmbH & Co. KG κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 9 Ιουλίου 2015 στην υπόθεση T-89/11, Nanu-Nana Joachim Hoerr κατά EUIPO

(Υπόθεση C-479/15 P)

(2016/C 270/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Nanu-Nana Joachim Hoerr GmbH & Co. KG (εκπρόσωποι: A. Nordemann, Rechtsanwalt, M. C. Maier, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Με διάταξη της 14ης Απριλίου 2016 το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Σεπτεμβρίου 2015 η KS Sports IPCo GmbH, η οποία υπεισήλθε στα δικαιώματα της BH Stores BV, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 2 Ιουλίου 2015 στην υπόθεση T-657/13, KS Sports κατά EUIPO

(Υπόθεση C-480/15 P)

(2016/C 270/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: KS Sports IPCo GmbH, η οποία υπεισήλθε στα δικαιώματα της BH Stores BV (εκπρόσωποι: T. Dolde, Rechtsanwalt, M. Hawkins, Solicitor, P. Homann, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Με διάταξη της 14ης Απριλίου 2016 το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2015 η Monster Energy Company κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-633/14, Monster Energy κατά EUIPO

(Υπόθεση C-602/15 P)

(2016/C 270/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Monster Energy Company (εκπρόσωπος: P. Brownlow, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Με διάταξη της 4ης Μαΐου 2016 το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2015 η Monster Energy Company κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-666/14, Monster Energy κατά EUIPO

(Υπόθεση C-603/15 P)

(2016/C 270/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Monster Energy Company (εκπρόσωπος: P. Brownlow, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Με διάταξη της 4ης Μαΐου 2016 το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 2015 η August Storck KG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 25 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-366/14, August Storck κατά EUIPO

(Υπόθεση C-636/15 P)

(2016/C 270/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: August Storck KG (εκπρόσωπος: N. Gregor, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Με διάταξη της 11ης Μαΐου 2016 το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως ως απαράδεκτη.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Ιανουαρίου 2016 η Matratzen Concord GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-526/14, Matratzen Concord GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-35/16 P)

(2016/C 270/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Matratzen Concord GmbH (εκπρόσωπος: I. Selting, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Mariano Barranco Rodriguez, Pablo Barranco Schnitzler

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έκτο τμήμα), με διάταξη της 28ης Απριλίου 2016, απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως και καταδίκασε την ανααιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) στις 11 Φεβρουαρίου 2016 — INGSTEEL spol. s r. o. και Metrostav a. s. κατά Úrad pre verejné obstarávanie

(Υπόθεση C-76/16)

(2016/C 270/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσες: INGSTEEL spol. s r. o. και Metrostav a. s.

Ανααιρεσίβλητη: Úrad pre verejné obstarávanie

Παρεμβαίνουσα: Slovenský futbalový zväz

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ενεργεί σύμφωνα με τον σκοπό του άρθρου 47, και ιδίως των παραγράφων του 1, στοιχείο α', και 4, της οδηγίας 2004/18/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, η εθνική αρχή αν διαπιστώσει ότι ο υποβαλόν προσφορά για δημόσια σύμβαση εκτιμώμενης αξίας 3 εκατομμυρίων ευρώ δεν πληροί ένα κριτήριο επιλογής σχετικό με τη χρηματοοικονομική επάρκεια, ενώ υπεύθυνη δήλωση που αυτός προσκόμισε και δήλωση που του απηύθυνε η τράπεζά του πιστοποιούν ότι έχει τη δυνατότητα να αντλήσει χρηματικά ποσά, από μη χρησιμοποιημένο τραπεζικό δάνειο, μέχρι ένα όριο το οποίο υπερβαίνει την αξία της δημόσιας σύμβασεως;
- 2) Μήπως η συμπεριφορά, στην αγορά των τραπεζικών υπηρεσιών κράτους μέλους, τράπεζας η οποία, σε δεσμευτική υπόσχεση παροχής δανείου, εξαρτά τη χορήγηση των ζητηθέντων κεφαλαίων από την τήρηση προϋποθέσεων δανειοδοτήσεως που δεν καθορίζονται με ειδικότερο τρόπο στη σύμβαση παροχής δανείου κατά τον χρόνο της διαδικασίας αναθέσεως της δημόσιας σύμβασεως, συνιστά, κατά το άρθρο 47, παράγραφος 5, της οδηγίας 2004/18, βάσιμο λόγο για τον οποίο ο υποβαλόν προσφορά δεν είναι σε θέση να προσκομίσει τα πιστοποιητικά που ζητεί η αναθέτουσα αρχή, οπότε ο εν λόγω υποβαλόν προσφορά θα μπορεί να αποδείξει τη χρηματοοικονομική του επάρκεια με προσκόμιση υπεύθυνης δηλώσεως ότι έχει επαρκή δανειακή σχέση με την τράπεζά του;
- 3) Δύναται να θεωρηθεί ότι ο εθνικός δικαστής βρίσκεται προ αντικειμενικού εμποδίου το οποίο δεν του επιτρέπει να συμμορφωθεί προς το άρθρο 47, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, παράγραφος 1, και 2, παράγραφοι 3, 6, 7 και 8, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όταν καλείται να αποφανθεί επί προσφυγής υποβαλόντος προσφορά ο οποίος αποκλείστηκε με απόφαση της αρμόδιας για δημόσιες συμβάσεις διοικητικής αρχής, ενώ η εκτέλεση των διάφορων δημοσίων συμβάσεων έχει σχεδόν ολοκληρωθεί από τον ανάδοχο;

⁽¹⁾ ΕΕ L 134, σ. 114.

⁽²⁾ ΕΕ L 395, σ. 33.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Φεβρουαρίου 2016 η Hewlett Packard Development Company LP κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 3 Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-628/14, Hewlett Packard Development Company κατά EUIPO

(Υπόθεση C-77/16 P)

(2016/C 270/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Hewlett Packard Development Company LP (εκπρόσωποι: T. Raab, Rechtsanwalt, H. Lauf, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Με διάταξη της 26ης Μαΐου 2016 το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 25 Φεβρουαρίου 2016 — N Luxembourg 1 κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-115/16)

(2016/C 270/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: N Luxembourg 1

Καθού: Skatteministeriet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/49/EK⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο της 1, παράγραφος 4, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εταιρία κάτοικος κράτους μέλους η οποία εμπίπτει στο άρθρο 3 της οδηγίας και, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, εισπράττει τόκους από θυγατρική εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, είναι ο «δικαιούχος» των εν λόγω τόκων κατά την οδηγία;
 - 1.1. Πρέπει η έννοια του όρου «δικαιούχος» στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/49/EK, σε συνδυασμό με το άρθρο της 1, παράγραφος 4, να ερμηνευθεί σύμφωνα με την αντίστοιχη έννοια η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 11 του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του ΟΟΣΑ του 1977;
 - 1.2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1.1, πρέπει η έννοια αυτή να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα μόνο των σχολίων του άρθρου 11 του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του 1977 (σημείο 8), ή μπορούν κατά την ερμηνεία να ληφθούν υπόψη μεταγενέστερα σχόλια, συμπεριλαμβανομένων των προσθηκών που πραγματοποιήθηκαν το 2003 σχετικά με τις «εταιρίες οχήματα» (σημείο 8.1, νυν σημείο 10.1) και το 2014 σχετικά με τις «συμβατικές ή νομικές υποχρεώσεις» (σημείο 10.2);
 - 1.3. Αν τα σχόλια του 2003 μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά την ερμηνεία, αποτελεί προϋπόθεση ώστε μια εταιρία να μη θεωρηθεί ως ο «δικαιούχος» κατά την έννοια της οδηγίας 2003/49/EK το γεγονός ότι όντως υπήρξε διοχέτευση κεφαλαίων προς τα πρόσωπα τα οποία από το κράτος κατοικίας του πληρωτή των τόκων θεωρούνται ως «οι δικαιούχοι» των επίμαχων τόκων και, αν ναι, αποτελεί περαιτέρω προϋπόθεση το γεγονός ότι η πραγματική διοχέτευση πραγματοποιήθηκε σε χρονική σημείο που δεν απείχε πολύ από τον χρόνο πληρωμής των τόκων και/ή πραγματοποιήθηκε ως πληρωμή τόκων;
 - 1.3.1. Ποια σημασία έχει συναφώς το γεγονός ότι ίδια κεφάλαια χρησιμοποιήθηκαν για το δάνειο, ότι οι επίμαχοι τόκοι εγγράφηκαν στο κεφάλαιο, ότι ο λήπτης των τόκων προέβη εν συνεχεία σε μεταφορά εντός του ομίλου προς την εδρεύουσα στο ίδιο κράτος μέλος μητρική του εταιρία, με σκοπό την αναπροσαρμογή των κερδών για φορολογικούς σκοπούς σύμφωνα με τους εφαρμοστέους στο εν λόγω κράτος κανόνες, ότι οι επίμαχοι τόκοι στη συνέχεια μετατράπηκαν σε ίδια κεφάλαια εντός της δανειολήπτριας εταιρίας, ότι ο λήπτης των τόκων είχε συμβατική ή νομική υποχρέωση να μεταφέρει τους τόκους σε άλλο πρόσωπο, και ότι τα περισσότερα από τα πρόσωπα που από το κράτος κατοικίας του πληρωτή των τόκων θεωρούνται ως οι «δικαιούχοι» των τόκων είναι κάτοικοι άλλων κρατών μελών ή τρίτων χωρών με τις οποίες η Δανία έχει συνάψει σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας, οπότε στο δανικό φορολογικό δικαιο δεν θα υπήρχε βάση επιτρέπουσα την παρακράτηση φόρου στην πηγή αν τα εν λόγω πρόσωπα ήσαν δανειστές και επομένως είχαν απευθείας εισπράξει τους τόκους;
 - 1.4. Για την εκτίμηση του ζητήματος αν ο λήπτης των τόκων πρέπει να θεωρηθεί ως «δικαιούχος» κατά την έννοια της οδηγίας, ποια είναι η σημασία του γεγονότος ότι το αιτούν δικαστήριο, κατόπιν αξιολογήσεως των πραγματικών περιστάσεων της υποθέσεως, θα μπορούσε να διαπιστώσει ότι ο λήπτης, χωρίς να έχει συμβατική ή νομική υποχρέωση να μεταφέρει σε τρίτον τους τόκους που εισπράττει, δεν είχε «πλήρες» δικαίωμα «χρήσεως και απολαύσεως» των τόκων όπως εκτιθεί στα σχόλια του 2014 επί του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του 1977;
- 2) Προϋποθέτει η από κράτος μέλος επίκληση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας, το οποίο αφορά την εφαρμογή εθνικών διατάξεων για την πρόληψη της απάτης και των καταχρήσεων, ή του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας ότι το εν λόγω κράτος μέλος έχει θεσπίσει ειδική εθνική διάταξη για την εφαρμογή του άρθρου 5 της οδηγίας, ή ότι το εθνικό δικαιο περιέχει γενικές διατάξεις ή γενικές αρχές σχετικά με την απάτη, τις καταχρήσεις και τη φοροδιαφυγή που μπορούν να ερμηνευθούν σε συμφωνία με το άρθρο 5;

- 2.1. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο ερώτημα 2, δύναται το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο d, του νόμου περί του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων, το οποίο ορίζει ότι η περιορισμένη φορολογική υποχρέωση επί του εισοδήματος από τόκους δεν περιλαμβάνει τους «τόκους που απαλλάσσονται από φόρους [...] κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2003/49/ΕΚ για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολογήσεως των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών διαφορετικών κρατών μελών», να θεωρηθεί ειδική εθνική διάταξη την οποία αφορά το άρθρο 5 της οδηγίας;
- 3) Αποτελεί συμβατική διάταξη για την πρόληψη των καταχρήσεων επιπίπτουσα στο άρθρο 5 της οδηγίας η διάταξη σε σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας που έχουν συνάψει δύο κράτη μέλη και έχει συνταχθεί σύμφωνα με το υπόδειγμα φορολογικής συμβάσεως του ΟΟΣΑ, κατά την οποία η φορολογία των τόκων εξαρτάται από το ζήτημα αν ο λήπτης των τόκων θεωρείται ως ο δικαιούχος των τόκων;
- 4) Συνιστά κατάχρηση κατά την έννοια της οδηγίας 2003/49/ΕΚ το γεγονός ότι στο κράτος μέλος κατοικίας του πληρωτή των τόκων επιτρέπεται η φορολογική έκπτωση των τόκων, ενώ οι τόκοι δεν φορολογούνται στο κράτος μέλος κατοικίας του λήπτη των τόκων;
- 5) Οφείλει βάσει της οδηγίας 2003/49/ΕΚ ή του άρθρου 10 ΕΚ ένα κράτος μέλος, το οποίο αρνείται να αναγνωρίσει ότι εταιρία άλλου κράτους μέλους είναι ο δικαιούχος των τόκων και διατείνεται ότι η εταιρία αυτή είναι επίπλαστη εταιρία-όχημα, να αναφέρει ποιον τότε θεωρεί ότι είναι ο δικαιούχος;
- 6) Όταν εταιρία κάτοικος κράτους μέλους (η μητρική εταιρία) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυνάμενη να τύχει, κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2003/49/ΕΚ, απαλλαγής από τον φόρο στην πηγή όσον αφορά τόκους που προέρχονται από εταιρία κάτοικο άλλου κράτους μέλους (τη θυγατρική) και όταν το τελευταίο κράτος μέλος θεωρεί ότι η μητρική εταιρία έχει εκεί περιορισμένη φορολογική υποχρέωση επί των τόκων αυτών, αντιτίθεται το άρθρο 43 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ, σε νομοθεσία βάσει της οποίας το τελευταίο κράτος μέλος επιβάλλει στην υπόχρεη για την παρακράτηση του φόρου στην πηγή εταιρία (στη θυγατρική) να καταβάλει τόκους υπερημερίας σε περίπτωση καθυστερήσεως σχετικά με την πληρωμή της παρακρατήσεως στην πηγή, και τούτο με επιτόκιο υψηλότερο από το επιτόκιο που το ίδιο κράτος μέλος εφαρμόζει για την εισπράξη του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων (ο οποίοςς πλήττει επίσης τα εισοδήματα από τόκους) κατά εταιρίας που είναι κάτοικος του εν λόγω κράτους μέλους;
- 7) Όταν εταιρία κάτοικος κράτους μέλους (η μητρική εταιρία) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυνάμενη να τύχει, κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2003/49/ΕΚ, απαλλαγής από τον φόρο στην πηγή όσον αφορά τόκους που προέρχονται από εταιρία κάτοικο άλλου κράτους μέλους (τη θυγατρική) και όταν το τελευταίο κράτος μέλος θεωρεί ότι η μητρική εταιρία έχει εκεί περιορισμένη φορολογική υποχρέωση επί των τόκων αυτών, αντιτίθεται το άρθρο 43 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ (και/ή με το άρθρο 56 ΕΚ), χωριστά ή από κοινού, σε νομοθεσία βάσει της οποίας:
- α) το τελευταίο κράτος μέλος υποχρεώνει τον πληρωτή των τόκων να παρακρατήσει στην πηγή τον φόρο επί των τόκων αυτών και καθιστά τον εν λόγω πληρωτή υπεύθυνο έναντι του κράτους για τους μη παρακρατηθέντες φόρους στην πηγή, ενώ τέτοια υποχρέωση παρακρατήσεως δεν υπάρχει όταν ο λήπτης των τόκων είναι κάτοικος του ίδιου κράτους μέλους;
- β) μητρική εταιρία κάτοικος του τελευταίου κράτους μέλους δεν θα είχε υποβληθεί στην υποχρέωση να προκαταβάλει φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων κατά τα δύο πρώτα φορολογικά έτη, αλλά η εταιρία αυτή θα έπρεπε να καταβάλει φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων σε χρόνο κατά πολύ μεταγενέστερο της ημερομηνίας κατά την οποία έγιναν απαιτητές οι παρακρατήσεις του φόρου στην πηγή;

Για την απάντηση στο ερώτημα 7, ζητείται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να λάβει υπόψη την απάντηση στο ερώτημα 6.

(¹) Οδηγία 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολογήσεως των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ 2003 L, 157, σ. 49).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 25 Φεβρουαρίου 2016 — Skatteministeriet κατά T Danmark

(Υπόθεση C-116/16)

(2016/C 270/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Skatteministeriet

Έτερος διάδικος: T Danmark

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προϋποθέτει η από κράτος μέλος επίκληση του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, διατάξεως η οποία αφορά την εφαρμογή των αναγκαίων εθνικών διατάξεων για την πρόληψη της απάτης και των καταχρήσεων, ότι το εν λόγω κράτος μέλος έχει θεσπίσει ειδική εθνική διάταξη για τη μεταφορά του εν λόγω άρθρου 1, παράγραφος 2, ή ότι στο εθνικό δίκιο περιέχονται γενικές διατάξεις ή γενικές αρχές σχετικά με την απάτη και τις καταχρήσεις που μπορούν να ερμηνευθούν σε συμφωνία με το άρθρο 1, παράγραφος 2;
 - 1.1 Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, δύναται το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο c, του νόμου περί του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων, το οποίο ορίζει ότι: «τα μερίσματα τυγχάνει απαλλαγής από τον φόρο ή μειώσεως του φόρου κατ' εφαρμογήν των διατάξεων της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ [...]» να θεωρηθεί ειδική εθνική διάταξη την οποία αφορά το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας;
- 2) Αποτελεί συμβατική διάταξη για την πρόληψη των καταχρήσεων επιίπτουσα στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας η διάταξη σε σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας (στο εξής: φορολογική σύμβαση) που έχουν συνάψει δύο κράτη μέλη και έχει συνταχθεί σύμφωνα με το υπόδειγμα φορολογικής συμβάσεως του ΟΟΣΑ, κατά την οποία η φορολόγηση των διανεμηθέντων μερισμάτων εξαρτάται από το αν ο λήπτης τους θεωρείται ως ο δικαιούχος τους;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2, απόκειται τότε στον εθνικό δικαστή να ορίσει τον όρο «δικαιούχος», ή, κατά την εφαρμογή της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ, ο όρος αυτός πρέπει να ερμηνεύεται κατά τέτοιον τρόπο ώστε να λαμβάνει ορισμό κατά το δικαιο της Ένωσης υποκείμενο στον έλεγχο του Δικαστηρίου;
- 4) Αν στο ερώτημα 2 δοθεί καταφατική απάντηση και αν στο ερώτημα 3 δοθεί η απάντηση ότι δεν απόκειται στον εθνικό δικαστή να ορίσει τον όρο «δικαιούχος», πρέπει ο όρος αυτός να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εταιρία κάτοικος κράτους μέλους, η οποία, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, λαμβάνει μερίσματα από θυγατρική κάτοικο άλλου κράτους μέλους, είναι ο «δικαιούχος» των εν λόγω μερισμάτων, όπως ο όρος αυτός πρέπει να νοείται στο δικαιο της Ένωσης;
 - a) Πρέπει η έννοια «δικαιούχος» να ερμηνεύεται σύμφωνα με την αντίστοιχη έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/49/ΕΚ (στο εξής: οδηγία περί τόκων και δικαιωμάτων), σε συνδυασμό με το άρθρο της 1, παράγραφος 4;
 - β) Πρέπει η έννοια αυτή να ερμηνεύεται λαμβανομένων υπόψη μόνο των σχολίων επί του άρθρου 10 του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του ΟΟΣΑ του 1977 (σημείο 12), ή μπορούν να ληφθούν υπόψη στην μεταγενέστερα σχόλια, συμπεριλαμβανομένων των προσθηκών που πραγματοποιήθηκαν το 2003 σχετικά με τις «εταιρίες οχήματα» και το 2014 σχετικά με τις «συμβατικές ή νομικές υποχρεώσεις»;

- γ) Ποια σημασία έχει για την εκτίμηση του ζητήματος αν ο λήπτης των μερισμάτων είναι ο «δικαιούχος» το αν ο λήπτης των μερισμάτων είχε συμβατική ή νομική υποχρέωση να μεταφέρει τους τόκους σε άλλο πρόσωπο;
- δ) Ποια σημασία έχει για την εκτίμηση του ζητήματος αν ο λήπτης των μερισμάτων πρέπει να είναι ο «δικαιούχος», το γεγονός ότι το αιτούν δικαστήριο, κατόπιν αξιολογήσεως των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, διαπιστώσει ότι ο λήπτης – χωρίς να έχει συμβατική ή νομική υποχρέωση να μεταφέρει σε τρίτον τους τόκους που εισέπραξε– δεν είχε «πλήρες» δικαίωμα «χρήσεως και απολαύσεως» των τόκων όπως εκτίθεται στα σχόλια του 2014 επί του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του 1977;
- 5) Αν διαπιστωθεί ότι υπάρχουν «εθνικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να αποφεύγονται φορολογικές απάτες και καταχρήσεις», βλ. άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ, ότι η εταιρία Α, η οποία είναι κάτοικος ενός κράτους μέλους, δένει με μερίσματα στη μητρική της εταιρία Β, η οποία είναι κάτοικος άλλου κράτους μέλους και στη συνέχεια τα μεταφέρει στη μητρική της εταιρία Γ εγκατεστημένη εκτός ΕΕ/ΕΟΧ, η οποία με τη σειρά της τα μεταφέρει στη μητρική της εταιρία Δ, επίσης εγκατεστημένη εκτός ΕΕ/ΕΟΧ, ότι δεν έχει συναφθεί φορολογική σύμβαση μεταξύ του πρώτου κράτους μέλους και του κράτους κατοικίας της εταιρίας Γ, ότι έχει συναφθεί φορολογική σύμβαση μεταξύ του πρώτου κράτους μέλους και του κράτους κατοικίας της εταιρίας Δ, και ότι, κατ' εφαρμογήν της νομοθεσίας του πρώτου κράτους, το κράτος αυτό δεν θα μπορούσε να απαιτήσει την παρακράτηση στην πηγή φόρου επί των μερισμάτων που η εταιρία Α δένει με στην εταιρία Δ αν η Δ ήταν η άμεση ιδιοκτήτρια της εταιρίας Α· υπάρχει τότε κατάχρηση κατά την έννοια της οδηγίας οπότε η εταιρία Β δεν δύναται να καλυφθεί από την προστασία της;
- 6) Αν εταιρία κάτοικος κράτους μέλους (η μητρική εταιρία) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυνάμενη να τύχει απαλλαγής από την υποχρέωση παρακρατήσεως φόρου στην πηγή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1, παράγραφος 2 της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ όσον αφορά μερίσματα που έλαβε από εταιρία που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος (τη θυγατρική), αντιτίθεται το άρθρο 49 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 54 ΣΛΕΕ, σε νομοθεσία βάσει της οποίας το τελευταίο κράτος μέλος φορολογεί ως προς τα μερίσματα τη μητρική εταιρία που κατοικεί στο άλλο κράτος μέλος, όταν το ίδιο κράτος μέλος θεωρεί ότι, σε παρόμοιες περιστάσεις, οι ημεδαπές μητρικές εταιρίες απαλλάσσονται από τον φόρο επί των εν λόγω μερισμάτων;
- 7) Όταν εταιρία κάτοικος κράτους μέλους (η μητρική εταιρία) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυνάμενη να τύχει απαλλαγής από την υποχρέωση παρακρατήσεως φόρου στην πηγή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ όσον αφορά μερίσματα που έλαβε από εταιρία που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος (τη θυγατρική), και όταν το τελευταίο κράτος μέλος θεωρεί ότι η μητρική εταιρία έχει εκεί περιορισμένη φορολογική υποχρέωση ως προς τα επίμαχα μερίσματα, αντιτίθεται το άρθρο 49 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 54 ΣΛΕΕ, σε νομοθεσία βάσει της οποίας το τελευταίο κράτος μέλος επιβάλλει στην υπεύθυνη για την παρακράτηση του φόρου στην πηγή εταιρία (στη θυγατρική) να καταβάλει τόκους υπερημερίας σε περίπτωση καθυστέρησης σχετικά με την πληρωμή της παρακρατήσεως στην πηγή, και τούτο με επιτόκιο υψηλότερο από το επιτόκιο που το ίδιο κράτος μέλος εφαρμόζει για την εισπράξη του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων κατά εταιρίας που είναι κάτοικος του εν λόγω κράτους μέλους;
- 8) Αν στο ερώτημα 2 δοθεί καταφατική απάντηση και στο ερώτημα 3 δοθεί η απάντηση ότι δεν απόκειται στον εθνικό δικαστή να ορίσει τον όρο «δικαιούχος», και αν επομένως εταιρία που κατοικεί σε κράτος μέλος (η μητρική εταιρία) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυνάμενη να τύχει απαλλαγής από τον φόρο στην πηγή κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ σχετικά με μερίσματα που έλαβε από εταιρία που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος (τη θυγατρική), οφείλει τότε το τελευταίο κράτος μέλος βάσει της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ ή του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ να αναφέρει ποιον θεωρεί ότι είναι ο δικαιούχος;
- 9) Αν εταιρία που κατοικεί σε κράτος μέλος (η μητρική εταιρία) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυνάμενη να τύχει απαλλαγής από τον φόρο στην πηγή κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ σχετικά με μερίσματα που έλαβε από εταιρία που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος (τη θυγατρική), αντιτίθεται το άρθρο 49 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 54 ΣΛΕΕ (και/ή με το άρθρο 63 ΣΛΕΕ), χωριστά ή από κοινού, σε νομοθεσία βάσει της οποίας:
- α) το τελευταίο κράτος μέλος απαιτεί από τη θυγατρική να παρακρατήσει φόρο στην πηγή επί των μερισμάτων και την καθιστά υπεύθυνο έναντι του κράτους για τους μη παρακρατηθέντες φόρους στην πηγή, ενώ τέτοια υποχρέωση παρακρατήσεως δεν υπάρχει όταν η μητρική εταιρία είναι κάτοικος του ίδιου κράτους μέλους;

β) το τελευταίο κράτος μέλος επιβάλλει τόκους υπερημερίας επί του οφειλόμενου φόρου στην πηγή;

Για την απάντηση στο ερώτημα 9, ζητείται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να λάβει υπόψη τις απαντήσεις στα ερωτήματα 6 και 7.

10) Σε μια κατάσταση όπου:

1. εταιρία που κατοικεί σε κράτος μέλος (η μητρική εταιρία) πληροί την κατά την οδηγία 90/435/ΕΟΚ προϋπόθεση κατοχής (κατά το έτος 2011) τουλάχιστον του 10 % του μετοχικού κεφαλαίου εταιρίας που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος (της θυγατρικής)·
2. η μητρική εταιρία δεν θεωρείται ως δυνάμενη να τύχει απαλλαγής από τον φόρο στην πηγή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ όσον αφορά τα μερίσματα που διανεμήθηκαν από τη θυγατρική·
3. ο/οι (άμεσος/οι ή έμμεσος/οι) μέτοχος/οι της μητρικής εταιρίας, που κατοικεί/ούν σε τρίτη χώρα, θεωρείται/ούνται ως ο/οι δικαιούχος/οι των επίμαχων μερισμάτων·
4. ο/οι ανωτέρω (άμεσος/οι ή έμμεσος/οι) μέτοχος/οι πληροί/ούν επίσης την ανωτέρω προϋπόθεση σχετικά με τη συμμετοχή·

αντιτίθεται το άρθρο 63 ΣΛΕΕ σε νομοθεσία βάσει της οποίας το κράτος μέλος κατοικίας της θυγατρικής φορολογεί τα επίμαχα μερίσματα, όταν το ίδιο κράτος μέλος θεωρεί ότι απαλλάσσονται του φόρου επί των μερισμάτων αυτών οι ημεδαπές εταιρίες που πληρούν την κατά την οδηγία 90/435/ΕΟΚ προϋπόθεση σχετικά με τη συμμετοχή, δηλαδή κατά το φορολογικό έτος 2011 κατείχαν τουλάχιστον το 10 % του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας που διένειμε το μέρισμα;

(¹) Οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ 1990, L 225, σ. 6).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 25 Φεβρουαρίου 2016 — Skatteministeriet κατά Y Denmark Aps

(Υπόθεση C-117/16)

(2016/C 270/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Skatteministeriet

Έτερος διάδικος: Y Denmark Aps

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Προϋποθέτει η από κράτος μέλος επίκληση του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, διατάξεως η οποία αφορά την εφαρμογή των αναγκαίων εθνικών διατάξεων για την πρόληψη της απάτης και των καταχρήσεων, ότι το εν λόγω κράτος μέλος έχει θεσπίσει ειδική εθνική διάταξη για τη μεταφορά του εν λόγω άρθρου 1, παράγραφος 2, ή ότι στο εθνικό δίκιο περιέχονται γενικές διατάξεις ή γενικές αρχές σχετικά με την απάτη και τις καταχρήσεις που μπορούν να ερμηνευθούν σε συμφωνία με το άρθρο 1, παράγραφος 2;

1.1 Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, δύναται το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο c, του νόμου περί του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων, το οποίο ορίζει ότι: «τα μερίσματα τυγχάνει απαλλαγής από τον φόρο ή μειώσεως του φόρου κατ' εφαρμογήν των διατάξεων της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ [...]» να θεωρηθεί ειδική εθνική διάταξη την οποία αφορά το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας;

- 2) Αποτελεί συμβατική διάταξη για την πρόληψη των καταχρήσεων εμπίπτουσα στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας η διάταξη σε σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας (στο εξής: φορολογική σύμβαση) που έχουν συνάψει δύο κράτη μέλη και έχει συνταχθεί σύμφωνα με το υπόδειγμα φορολογικής συμβάσεως του ΟΟΣΑ, κατά την οποία η φορολόγηση των διανεμηθέντων μερισμάτων εξαρτάται από το αν ο λήπτης τους θεωρείται ως ο δικαιούχος τους;
- 2.1. Σε καταφατική περίπτωση, πρέπει ο όρος «διεθνείς συμβάσεις» στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι προϋποθέτει ότι το κράτος μέλος δύναται, κατά το εσωτερικό του δικαιο, να επικαλεστεί τη φορολογική σύμβαση εις βάρος του φορολογουμένου;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο ερώτημα 2, απόκειται τότε στον εθνικό δικαστή να ορίσει τον όρο «δικαιούχος», ή, κατά την εφαρμογή της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ, ο όρος αυτός πρέπει να ερμηνεύεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να λαμβάνει ορισμό κατά το δικαιο της Ένωσης υποκείμενο στον έλεγχο του Δικαστηρίου;
- 4) Αν στο ερώτημα 2 δοθεί καταφατική απάντηση και αν στο ερώτημα 3 δοθεί η απάντηση ότι δεν απόκειται στον εθνικό δικαστή να ορίσει τον όρο «δικαιούχος», πρέπει ο όρος αυτός να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εταιρία κάτοικος κράτους μέλους, η οποία, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, λαμβάνει μερίσματα από θυγατρική κάτοικο άλλου κράτους μέλους, είναι ο «δικαιούχος» των εν λόγω μερισμάτων, όπως ο όρος αυτός πρέπει να νοείται στο δικαιο της Ένωσης;
- α) Πρέπει η έννοια «δικαιούχος» να ερμηνεύεται σύμφωνα με την αντίστοιχη έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/49/ΕΚ (στο εξής: οδηγία περί τόκων και δικαιωμάτων), σε συνδυασμό με το άρθρο της 1, παράγραφος 4;
- β) Πρέπει η έννοια αυτή να ερμηνεύεται λαμβανομένων υπόψη μόνο των σχολίων επί του άρθρου 10 του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του ΟΟΣΑ του 1977 (σημείο 12), ή μπορούν να ληφθούν υπόψη στην μεταγενέστερα σχόλια, συμπεριλαμβανομένων των προσθηκών που πραγματοποιήθηκαν το 2003 σχετικά με τις «εταιρίες οχήματα» και το 2014 σχετικά με τις «συμβατικές ή νομικές υποχρεώσεις»;
- γ) Ποια σημασία έχει για την εκτίμηση του ζητήματος αν ο λήπτης των μερισμάτων είναι ο «δικαιούχος» το αν ο λήπτης των μερισμάτων είχε συμβατική ή νομική υποχρέωση να μεταφέρει τους τόκους σε άλλο πρόσωπο;
- δ) Ποια σημασία έχει για την εκτίμηση του ζητήματος αν ο λήπτης των μερισμάτων πρέπει να είναι ο «δικαιούχος», το γεγονός ότι το αιτούν δικαστήριο, κατόπιν αξιολογήσεως των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, διαπιστώσει ότι ο λήπτης – χωρίς να έχει συμβατική ή νομική υποχρέωση να μεταφέρει σε τρίτον τους τόκους που εισέπραξε– δεν είχε «πλήρες» δικαίωμα «χρήσεως και απολαύσεως» των τόκων όπως εκτίθεται στα σχόλια του 2014 επί του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του 1977;
- 5) Αν διαπιστωθεί ότι υπάρχουν «εθνικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να αποφεύγονται φορολογικές απάτες και καταχρήσεις», βλ. άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ, ότι η εταιρία Α, η οποία είναι κάτοικος ενός κράτους μέλους, διένειμε μερίσματα στη μητρική της εταιρία Β, η οποία είναι κάτοικος άλλου κράτους μέλους και στη συνέχεια τα μεταφέρει στη μητρική της εταιρία Γ εγκατεστημένη εκτός ΕΕ/ΕΟΧ, η οποία με τη σειρά της τα μεταφέρει στη μητρική της εταιρία Δ, επίσης εγκατεστημένη εκτός ΕΕ/ΕΟΧ, ότι δεν έχει συναφθεί φορολογική σύμβαση μεταξύ του πρώτου κράτους μέλους και του κράτους κατοικίας της εταιρίας Γ, ότι έχει συναφθεί φορολογική σύμβαση μεταξύ του πρώτου κράτους μέλους και του κράτους κατοικίας της εταιρίας Δ, και ότι, κατ' εφαρμογήν της νομοθεσίας του πρώτου κράτους, το κράτος αυτό δεν θα μπορούσε να απαιτήσει την παρακράτηση στην πηγή φόρου επί των μερισμάτων που η εταιρία Α διένειμε στην εταιρία Δ αν η Δ ήταν η άμεση ιδιοκτήτρια της εταιρίας Α· υπάρχει τότε κατάχρηση κατά την έννοια της οδηγίας οπότε η εταιρία Β δεν δύναται να καλυφθεί από την προστασία της;
- 6) Αν εταιρία κάτοικος κράτους μέλους (η μητρική εταιρία) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυνάμενη να τύχει απαλλαγής από την υποχρέωση παρακρατήσεως φόρου στην πηγή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1, παράγραφος 2 της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ όσον αφορά μερίσματα που έλαβε από εταιρία που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος (τη θυγατρική), αντιτίθεται το άρθρο 43 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ (και/ή το άρθρο 56 ΕΚ), σε νομοθεσία βάσει της οποίας το τελευταίο κράτος μέλος φορολογεί ως προς τα μερίσματα τη μητρική εταιρία που κατοικεί στο άλλο κράτος μέλος, όταν το ίδιο κράτος μέλος θεωρεί ότι, σε παρόμοιες περιστάσεις, οι ημεδαπές μητρικές εταιρίες απαλλάσσονται από τον φόρο επί των εν λόγω μερισμάτων;

- 7) Όταν εταιρία κάτοικος κράτους μέλους (η μητρική εταιρία) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυνάμενη να τύχει απαλλαγής από την υποχρέωση παρακρατήσεως φόρου στην πηγή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1, παράγραφος 2 της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ όσον αφορά μερίσματα που έλαβε από εταιρία που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος (τη θυγατρική), και όταν το τελευταίο κράτος μέλος θεωρεί ότι η μητρική εταιρία έχει εκεί περιορισμένη φορολογική υποχρέωση ως προς τα επίμαχα μερίσματα, αντιτίθεται το άρθρο 43 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ (και/ή το άρθρο 56 ΕΚ), σε νομοθεσία βάσει της οποίας το τελευταίο κράτος μέλος επιβάλλει στην υπεύθυνη για την παρακράτηση του φόρου στην πηγή εταιρία (στη θυγατρική) να καταβάλει τόκους υπερημερίας σε περίπτωση καθυστέρησης σχετικά με την πληρωμή της παρακρατήσεως στην πηγή, και τούτο με επιτόκιο υψηλότερο από το επιτόκιο που το ίδιο κράτος μέλος εφαρμόζει για την είσπραξη του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων κατά εταιρίας που είναι κάτοικος του εν λόγω κράτους μέλους;
- 8) Αν στο ερώτημα 2 δοθεί καταφατική απάντηση και στο ερώτημα 3 δοθεί η απάντηση ότι δεν απόκειται στον εθνικό δικαστή να ορίσει τον όρο «δικαιούχος», και αν επομένως εταιρία που κατοικεί σε κράτος μέλος (η μητρική εταιρία) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυνάμενη να τύχει απαλλαγής από τον φόρο στην πηγή κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ σχετικά με μερίσματα που έλαβε από εταιρία που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος (τη θυγατρική), οφείλει τότε το τελευταίο κράτος μέλος βάσει της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ ή του άρθρου 10 ΕΚ να αναφέρει ποιον θεωρεί ότι είναι ο δικαιούχος;
- 9) Αν εταιρία που κατοικεί σε κράτος μέλος (η μητρική εταιρία) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυνάμενη να τύχει απαλλαγής από τον φόρο στην πηγή κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ σχετικά με μερίσματα που έλαβε από εταιρία που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος (τη θυγατρική), αντιτίθεται το άρθρο 43 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 48 (και/ή με το άρθρο 56 ΕΚ), χωριστά ή από κοινού, σε νομοθεσία βάσει της οποίας:
- α) το τελευταίο κράτος μέλος απαιτεί από τη θυγατρική να παρακρατήσει φόρο στην πηγή επί των μερισμάτων και την καθιστά υπεύθυνο έναντι του κράτους για τους μη παρακρατηθέντες φόρους στην πηγή, ενώ τέτοια υποχρέωση παρακρατήσεως δεν υπάρχει όταν η μητρική εταιρία είναι κάτοικος του ίδιου κράτους μέλους;
- β) το τελευταίο κράτος μέλος επιβάλλει τόκους υπερημερίας επί του οφειλόμενου φόρου στην πηγή;

Για την απάντηση στο ερώτημα 9, ζητείται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να λάβει υπόψη τις απαντήσεις στα ερωτήματα 6 και 7.

- 10) Σε μια κατάσταση όπου:

1. εταιρία που κατοικεί σε κράτος μέλος (η μητρική εταιρία) πληροί την κατά την οδηγία 90/435/ΕΟΚ προϋπόθεση κατοχής (κατά τα έτη 2005 και 2006) τουλάχιστον του 20 % του μετοχικού κεφαλαίου εταιρίας που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος (της θυγατρικής)·
2. η μητρική εταιρία δεν θεωρείται ως δυνάμενη να τύχει απαλλαγής από τον φόρο στην πηγή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ όσον αφορά τα μερίσματα που διανεμήθηκαν από τη θυγατρική·
3. ο/οι (άμεσος/οι ή έμμεσος/οι) μέτοχος/οι της μητρικής εταιρίας, που κατοικεί/ούν σε τρίτη χώρα, θεωρείται/ούνται ως ο/οι δικαιούχος/οι των επίμαχων μερισμάτων·
4. ο/οι ανωτέρω (άμεσος/οι ή έμμεσος/οι) μέτοχος/οι πληροί/ούν επίσης την ανωτέρω προϋπόθεση σχετικά με τη συμμετοχή·

αντιτίθεται το άρθρο 56 ΕΚ σε νομοθεσία βάσει της οποίας το κράτος μέλος κατοικίας της θυγατρικής φορολογεί τα επίμαχα μερίσματα, όταν το ίδιο κράτος μέλος θεωρεί ότι απαλλάσσονται του φόρου επί των μερισμάτων αυτών οι ημεδαπές εταιρίες που πληρούν την κατά την οδηγία 90/435/ΕΟΚ προϋπόθεση σχετικά με τη συμμετοχή, δηλαδή κατά τα φορολογικά έτη 2005 και 2006 κατείχαν τουλάχιστον το 20 % του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας που διένειμε το μέρισμα (15 % το 2007 και το 2008 και 10 % στη συνέχεια);

(¹) Οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ 1990, L 225, σ. 6).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 25 Φεβρουαρίου 2016 — X Denmark A/S κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-118/16)

(2016/C 270/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: X Denmark A/S

Καθού: Skatteministeriet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/49/EK⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο της 1, παράγραφος 4, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εταιρία κάτοικος κράτους μέλους η οποία εμπίπτει στο άρθρο 3 της οδηγίας και, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, εισπράττει τόκους από θυγατρική εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, είναι ο «δικαιούχος» των εν λόγω τόκων κατά την οδηγία;
 - 1.1. Πρέπει η έννοια του όρου «δικαιούχος» στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/49/EK, σε συνδυασμό με το άρθρο της 1, παράγραφος 4, να ερμηνευθεί σύμφωνα με την αντίστοιχη έννοια η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 11 του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του ΟΟΣΑ του 1977;
 - 1.2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1.1, πρέπει η έννοια αυτή να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα μόνο των σχολίων του άρθρου 11 του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του 1977 (σημείο 8), ή μπορούν κατά την ερμηνεία να ληφθούν υπόψη μεταγενέστερα σχόλια, συμπεριλαμβανομένων των προσθηκών που πραγματοποιήθηκαν το 2003 σχετικά με τις «εταιρίες οχήματα» (σημείο 8.1, νυν σημείο 10.1) και το 2014 σχετικά με τις «συμβατικές ή νομικές υποχρεώσεις» (σημείο 10.2);
 - 1.3. Αν τα σχόλια του 2003 μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά την ερμηνεία, αποτελεί προϋπόθεση ώστε μια εταιρία να μη θεωρηθεί ως ο «δικαιούχος» κατά την έννοια της οδηγίας 2003/49/EK το γεγονός ότι όντως υπήρξε διοχέτευση κεφαλαίων προς τα πρόσωπα τα οποία από το κράτος κατοικίας του πληρωτή των τόκων θεωρούνται ως «οι δικαιούχοι» των επίμαχων τόκων και, αν ναι, αποτελεί περαιτέρω προϋπόθεση το γεγονός ότι η πραγματική διοχέτευση πραγματοποιήθηκε σε χρονική σημείο που δεν απείχε πολύ από τον χρόνο πληρωμής των τόκων και/ή πραγματοποιήθηκε ως πληρωμή τόκων;
 - 1.3.1. Ποια σημασία έχει συναφώς το γεγονός ότι ίδια κεφάλαια χρησιμοποιήθηκαν για το δάνειο, ότι οι επίμαχοι τόκοι εγγράφηκαν στο κεφάλαιο, ότι ο λήπτης των τόκων προέβη εν συνεχεία σε μεταφορά εντός του ομίλου προς την εδρεύουσα στο ίδιο κράτος μέλος μητρική του εταιρία, με σκοπό την αναπροσαρμογή των κερδών για φορολογικούς σκοπούς σύμφωνα με τους εφαρμοστέους στο εν λόγω κράτος κανόνες, ότι οι επίμαχοι τόκοι στη συνέχεια μετατράπηκαν σε ίδια κεφάλαια εντός της δανειολήπτριας εταιρίας, ότι ο λήπτης των τόκων είχε συμβατική ή νομική υποχρέωση να μεταφέρει τους τόκους σε άλλο πρόσωπο, και ότι τα περισσότερα από τα πρόσωπα που από το κράτος κατοικίας του πληρωτή των τόκων θεωρούνται ως οι «δικαιούχοι» των τόκων είναι κάτοικοι άλλων κρατών μελών ή τρίτων χωρών με τις οποίες η Δανία έχει συνάψει σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας, οπότε στο δανικό φορολογικό δίκαιο δεν θα υπήρχε βάση επιτρέπουσα την παρακράτηση φόρου στην πηγή αν τα εν λόγω πρόσωπα ήσαν δανειστές και επομένως είχαν απευθείας εισπράξει τους τόκους;
 - 1.4. Για την εκτίμηση του ζητήματος αν ο λήπτης των τόκων πρέπει να θεωρηθεί ως «δικαιούχος» κατά την έννοια της οδηγίας, ποια είναι η σημασία του γεγονότος ότι το αιτούν δικαστήριο, κατόπιν αξιολογήσεως των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, θα μπορούσε να διαπιστώσει ότι ο λήπτης, χωρίς να έχει συμβατική ή νομική υποχρέωση να μεταφέρει σε τρίτον τους τόκους που εισπράττει, δεν είχε «πλήρες» δικαίωμα «χρήσεως και απολαύσεως» των τόκων όπως εκτιθεί στα σχόλια του 2014 επί του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του 1977;

- 2) Προϋποθέτει η από κράτος μέλος επίκληση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας, το οποίο αφορά την εφαρμογή εθνικών διατάξεων για την πρόληψη της απάτης και των καταχρήσεων, ή του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας ότι το εν λόγω κράτος μέλος έχει θεσπίσει ειδική εθνική διάταξη για την εφαρμογή του άρθρου 5 της οδηγίας, ή ότι το εθνικό δικαιο περιέχει γενικές διατάξεις ή γενικές αρχές σχετικά με την απάτη, τις καταχρήσεις και τη φοροδιαφυγή που μπορούν να ερμηνευθούν σε συμφωνία με το άρθρο 5;
- 2.1. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2, δύναται το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο d, του νόμου περί του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων, το οποίο ορίζει ότι η περιορισμένη φορολογική υποχρέωση επί του εισοδήματος από τόκους δεν περιλαμβάνει τους «τόκους που απαλλάσσονται από φόρους [...] κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2003/49/EK για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολογήσεως των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών διαφορετικών κρατών μελών», να θεωρηθεί ειδική εθνική διάταξη την οποία αφορά το άρθρο 5 της οδηγίας;
- 3) Αποτελεί συμβατική διάταξη για την πρόληψη των καταχρήσεων επιίπτουσα στο άρθρο 5 της οδηγίας η διάταξη σε σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας που έχουν συνάψει δύο κράτη μέλη και έχει συνταχθεί σύμφωνα με το υπόδειγμα φορολογικής συμβάσεως του ΟΟΣΑ, κατά την οποία η φορολογία των τόκων εξαρτάται από το ζήτημα αν ο λήπτης των τόκων θεωρείται ως ο δικαιούχος των τόκων;
- 4) Συνιστά κατάχρηση κατά την έννοια της οδηγίας 2003/49/EK το γεγονός ότι στο κράτος μέλος κατοικίας του πληρωτή των τόκων επιτρέπεται η φορολογική έκπτωση των τόκων, ενώ οι τόκοι δεν φορολογούνται στο κράτος μέλος κατοικίας του λήπτη των τόκων;
- 5) Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/49/EK εταιρία κάτοικος Λουξεμβούργου η οποία έχει συσταθεί και καταχωριστεί σύμφωνα με το εταιρικό δικαιο του Λουξεμβούργου ως «société en commandite par actions» («ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία» στο εξής: SCA) και επίσης χαρακτηρίζεται εκεί ως «société d'investissement en capital à risque» («εταιρία επενδύσεως επιχειρηματικών κεφαλαίων» στο εξής: SICAR) βάσει του νόμου του Λουξεμβούργου της 15ης Ιουνίου 2004 περί των εταιριών επενδύσεως επιχειρηματικών κεφαλαίων (SICAR);
- 5.1. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 5, δύναται μια λουξεμβουργιανή «SCA/SICAR» να είναι «δικαιούχος» τόκων βάσει της οδηγίας 2003/49/EK, ακόμη και αν το κράτος μέλος, στο οποίο κατοικεί η εταιρία που κατέβαλε τους τόκους, θεωρεί ότι κατά το εσωτερικό του δικαιο η εν λόγω εταιρία είναι φορολογικώς διαφανής;
- 5.2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, οπότε η εισπράεσα τους επίμαχους τόκους εταιρία δεν θεωρείται ως ο «δικαιούχος», δύναται τότε η συγκεκριμένη SCA/SICAR, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, να θεωρηθεί ως «δικαιούχος» των επίμαχων τόκων κατά την οδηγία;
- 6) Οφείλει βάσει της οδηγίας 2003/49/EK ή του άρθρου 10 EK ένα κράτος μέλος, το οποίο αρνείται να αναγνωρίσει ότι εταιρία άλλου κράτους μέλους είναι ο δικαιούχος των τόκων και διατείνεται ότι η εταιρία αυτή είναι επίπλαστη εταιρία-όχημα, να αναφέρει ποιον τότε θεωρεί ότι είναι ο δικαιούχος;
- 7) Όταν εταιρία κάτοικος κράτους μέλους (η μητρική εταιρία) δεν δύναται να θεωρηθεί ως δυνάμενη να τύχει, κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2003/49/EK, απαλλαγής από τον φόρο στην πηγή όσον αφορά τόκους που προέρχονται από εταιρία κάτοικο άλλου κράτους μέλους (τη θυγατρική) και όταν το τελευταίο κράτος μέλος θεωρεί ότι η μητρική εταιρία έχει εκεί περιορισμένη φορολογική υποχρέωση επί των τόκων αυτών, αντιτίθεται το άρθρο 43 EK, σε συνδυασμό με το άρθρο 48 EK, σε νομοθεσία βάσει της οποίας το τελευταίο κράτος μέλος επιβάλλει στην υπόχρεη για την παρακράτηση του φόρου στην πηγή εταιρία (στη θυγατρική) να καταβάλει τόκους υπερημερίας σε περίπτωση καθυστερήσεως σχετικά με την πληρωμή της παρακρατήσεως στην πηγή, και τούτο με επιτόκιο υψηλότερο από το επιτόκιο που το ίδιο κράτος μέλος εφαρμόζει για την εισπράξη του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων (ο οποίος πληττει επίσης τα εισοδήματα από τόκους) κατά εταιρίας που είναι κάτοικος του εν λόγω κράτους μέλους;

8) Όταν εταιρία κάτοικος κράτους μέλους (η μητρική εταιρία) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυνάμενη να τύχει, κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2003/49/ΕΚ, απαλλαγής από τον φόρο στην πηγή όσον αφορά τόκους που προέρχονται από εταιρία κάτοικο άλλου κράτους μέλους (τη θυγατρική) και όταν το τελευταίο κράτος μέλος θεωρεί ότι η μητρική εταιρία έχει εκεί περιορισμένη φορολογική υποχρέωση επί των τόκων αυτών, αντιτίθεται το άρθρο 43 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ (και/ή με το άρθρο 56 ΕΚ), χωριστά ή από κοινού, σε νομοθεσία βάσει της οποίας:

α) το τελευταίο κράτος μέλος υποχρεώνει τον πληρωτή των τόκων να παρακρατήσει στην πηγή τον φόρο επί των τόκων αυτών και καθιστά τον εν λόγω πληρωτή υπεύθυνο έναντι του κράτους για τους μη παρακρατηθέντες φόρους στην πηγή, ενώ τέτοια υποχρέωση παρακρατήσεως δεν υπάρχει όταν ο λήπτης των τόκων είναι κάτοικος του ίδιου κράτους μέλους;

β) μητρική εταιρία κάτοικος του τελευταίου κράτους μέλους δεν θα είχε υποβληθεί στην υποχρέωση να προκαταβάλει φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων κατά τα δύο πρώτα φορολογικά έτη, αλλά η εταιρία αυτή θα έπρεπε να καταβάλει φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων σε χρόνο κατά πολύ μεταγενέστερο της ημερομηνίας κατά την οποία έγιναν απαιτητές οι παρακρατήσεις του φόρου στην πηγή;

Για την απάντηση στο ερώτημα 8, ζητείται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να λάβει υπόψη την απάντηση στο ερώτημα 7.

(¹) Οδηγία 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολογήσεως των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ 2003, L 157, σ. 49).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 25 Φεβρουαρίου 2016 — C Danmark I κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-119/16)

(2016/C 270/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: C Danmark I

Καθού: Skatteministeriet

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/49/ΕΚ (¹), σε συνδυασμό με το άρθρο της 1, παράγραφος 4, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εταιρία κάτοικος κράτους μέλους η οποία εμπίπτει στο άρθρο 3 της οδηγίας και, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, εισπράττει τόκους από θυγατρική εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, είναι ο «δικαιούχος» των εν λόγω τόκων κατά την οδηγία;

1.1. Πρέπει η έννοια του όρου «δικαιούχος» στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/49/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο της 1, παράγραφος 4, να ερμηνευθεί σύμφωνα με την αντίστοιχη έννοια η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 11 του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του ΟΟΣΑ του 1977;

1.2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1.1, πρέπει η έννοια αυτή να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα μόνο των σχολίων του άρθρου 11 του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του 1977 (σημείο 8), ή μπορούν κατά την ερμηνεία να ληφθούν υπόψη μεταγενέστερα σχόλια, συμπεριλαμβανομένων των προσθηκών που πραγματοποιήθηκαν το 2003 σχετικά με τις «εταιρίες οχήματα» (σημείο 8.1, νυν σημείο 10.1) και το 2014 σχετικά με τις «συμβατικές ή νομικές υποχρεώσεις» (σημείο 10.2);

- 1.3. Αν τα σχόλια του 2003 μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά την ερμηνεία, αποτελεί προϋπόθεση ώστε μια εταιρία να μη θεωρηθεί ως ο «δικαιούχος» κατά την έννοια της οδηγίας 2003/49/ΕΚ το γεγονός ότι όντως υπήρξε διοχέτευση κεφαλαίων προς τα πρόσωπα τα οποία από το κράτος κατοικίας του πληρωτή των τόκων θεωρούνται ως «οι δικαιούχοι» των επίμαχων τόκων και, αν ναι, αποτελεί περαιτέρω προϋπόθεση το γεγονός ότι η πραγματική διοχέτευση πραγματοποιήθηκε σε χρονική σημείο που δεν απείχε πολύ από τον χρόνο πληρωμής των τόκων και/ή πραγματοποιήθηκε ως πληρωμή τόκων;
- 1.3.1. Ποια σημασία έχει συναφώς το γεγονός ότι ίδια κεφάλαια χρησιμοποιήθηκαν για το δάνειο, ότι οι επίμαχοι τόκοι εγγράφτηκαν στο κεφάλαιο, ότι ο λήπτης των τόκων προέβη εν συνεχεία σε μεταφορά εντός του ομίλου προς την εδρεύουσα στο ίδιο κράτος μέλος μητρική του εταιρία, με σκοπό την αναπροσαρμογή των κερδών για φορολογικούς σκοπούς σύμφωνα με τους εφαρμοστέους στο εν λόγω κράτος κανόνες, ότι οι επίμαχοι τόκοι στη συνέχεια μετατράπηκαν σε ίδια κεφάλαια εντός της δανειολήπτριας εταιρίας, ότι ο λήπτης των τόκων είχε συμβατική ή νομική υποχρέωση να μεταφέρει τους τόκους σε άλλο πρόσωπο, και ότι τα περισσότερα από τα πρόσωπα που από το κράτος κατοικίας του πληρωτή των τόκων θεωρούνται ως οι «δικαιούχοι» των τόκων είναι κάτοικοι άλλων κρατών μελών ή τρίτων χωρών με τις οποίες η Δανία έχει συνάψει σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας, οπότε στο δανικό φορολογικό δίκαιο δεν θα υπήρχε βάση επιτρέπουσα την παρακράτηση φόρου στην πηγή αν τα εν λόγω πρόσωπα ήσαν δανειστές και επομένως είχαν απευθείας εισπράξει τους τόκους;
- 1.4. Για την εκτίμηση του ζητήματος αν ο λήπτης των τόκων πρέπει να θεωρηθεί ως «δικαιούχος» κατά την έννοια της οδηγίας, ποια είναι η σημασία του γεγονότος ότι το αιτούν δικαστήριο, κατόπιν αξιολογήσεως των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, θα μπορούσε να διαπιστώσει ότι ο λήπτης, χωρίς να έχει συμβατική ή νομική υποχρέωση να μεταφέρει σε τρίτον τους τόκους που εισέπραξε, δεν είχε «πλήρες» δικαίωμα «χρήσεως και απολαύσεως» των τόκων όπως εκτιθείται στα σχόλια του 2014 επί του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του 1977;
- 2) Προϋποθέτει η από κράτος μέλος επίκληση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας, το οποίο αφορά την εφαρμογή εθνικών διατάξεων για την πρόληψη της απάτης και των καταχρήσεων, ή του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας ότι το εν λόγω κράτος μέλος έχει θεσπίσει ειδική εθνική διάταξη για την εφαρμογή του άρθρου 5 της οδηγίας, ή ότι το εθνικό δίκαιο περιέχει γενικές διατάξεις ή γενικές αρχές σχετικά με την απάτη, τις καταχρήσεις και τη φοροδιαφυγή που μπορούν να ερμηνευθούν σε συμφωνία με το άρθρο 5;
- 2.1. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2, δύναται το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο d, του νόμου περί του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων, το οποίο ορίζει ότι η περιορισμένη φορολογική υποχρέωση επί του εισοδήματος από τόκους δεν περιλαμβάνει τους «τόκους που απαλλάσσονται από φόρους [...] κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2003/49/ΕΚ για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολογήσεως των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών διαφορετικών κρατών μελών», να θεωρηθεί ειδική εθνική διάταξη την οποία αφορά το άρθρο 5 της οδηγίας;
- 3) Αποτελεί συμβατική διάταξη για την πρόληψη των καταχρήσεων εμπίπτουσα στο άρθρο 5 της οδηγίας η διάταξη σε σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας που έχουν συνάψει δύο κράτη μέλη και έχει συνταχθεί σύμφωνα με το υπόδειγμα φορολογικής συμβάσεως του ΟΟΣΑ, κατά την οποία η φορολογία των τόκων εξαρτάται από το ζήτημα αν ο λήπτης των τόκων θεωρείται ως ο δικαιούχος των τόκων;
- 4) Οφείλει βάσει της οδηγίας 2003/49/ΕΚ ή του άρθρου 10 ΕΚ ένα κράτος μέλος, το οποίο αρνείται να αναγνωρίσει ότι εταιρία άλλου κράτους μέλους είναι ο δικαιούχος των τόκων και διατείνεται ότι η εταιρία αυτή είναι επίπλαστη εταιρία-όχημα, να αναφέρει ποιον τότε θεωρεί ότι είναι ο δικαιούχος;
- 5) Όταν εταιρία κάτοικος κράτους μέλους (η μητρική εταιρία) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυνάμενη να τύχει, κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2003/49/ΕΚ, απαλλαγής από τον φόρο στην πηγή όσον αφορά τόκους που προέρχονται από εταιρία κάτοικο άλλου κράτους μέλους (τη θυγατρική) και όταν το τελευταίο κράτος μέλος θεωρεί ότι η μητρική εταιρία έχει εκεί περιορισμένη φορολογική υποχρέωση επί των τόκων αυτών, αντιτίθεται το άρθρο 43 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ, σε νομοθεσία βάσει της οποίας το τελευταίο κράτος μέλος επιβάλλει στην υπόχρεη για την παρακράτηση του φόρου στην πηγή εταιρία (στη θυγατρική) να καταβάλει τόκους υπερημερίας σε περίπτωση καθυστερήσεως σχετικά με την πληρωμή της παρακρατήσεως στην πηγή, και τούτο με επιτόκιο υψηλότερο από το επιτόκιο που το ίδιο κράτος μέλος εφαρμόζει για την εισπράξη του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων (ο οποίοςς πλήττει επίσης τα εισοδήματα από τόκους) κατά εταιρίας που είναι κάτοικος του εν λόγω κράτους μέλους;

6) Όταν εταιρία κάτοικος κράτους μέλους (η μητρική εταιρία) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυνάμενη να τύχει, κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2003/49/ΕΚ, απαλλαγής από τον φόρο στην πηγή όσον αφορά τόκους που προέρχονται από εταιρία κάτοικο άλλου κράτους μέλους (τη θυγατρική) και όταν το τελευταίο κράτος μέλος θεωρεί ότι η μητρική εταιρία έχει εκεί περιορισμένη φορολογική υποχρέωση επί των τόκων αυτών, αντιτίθεται το άρθρο 43 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ (και/ή με το άρθρο 56 ΕΚ), χωριστά ή από κοινού, σε νομοθεσία βάσει της οποίας:

α) το τελευταίο κράτος μέλος υποχρεώνει τον πληρωτή των τόκων να παρακρατήσει στην πηγή τον φόρο επί των τόκων αυτών και καθιστά τον εν λόγω πληρωτή υπεύθυνο έναντι του κράτους για τους μη παρακρατηθέντες φόρους στην πηγή, ενώ τέτοια υποχρέωση παρακρατήσεως δεν υπάρχει όταν ο λήπτης των τόκων είναι κάτοικος του ίδιου κράτους μέλους;

β) μητρική εταιρία κάτοικος του τελευταίου κράτους μέλους δεν θα είχε υποβληθεί στην υποχρέωση να προκαταβάλει φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων κατά τα δύο πρώτα φορολογικά έτη, αλλά η εταιρία αυτή θα έπρεπε να καταβάλει φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων σε χρόνο κατά πολύ μεταγενέστερο της ημερομηνίας κατά την οποία έγιναν απαιτητές οι παρακρατήσεις του φόρου στην πηγή;

Για την απάντηση στο ερώτημα 6, ζητείται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να λάβει υπόψη την απάντηση στο ερώτημα 5.

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολογήσεως των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ 2003, L 157, σ. 49).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 5 Απριλίου 2016 — Romano Pisciotti κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-191/16)

(2016/C 270/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Romano Pisciotti

Εναγομένη: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

1. α) Αποτελεί η διαδικασία εκδόσεως μεταξύ κράτους μέλους και τρίτου κράτους ζήτημα το οποίο, ανεξαρτήτως της εκάστοτε περιπτώσεως, ουδέποτε εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των Συνθηκών, με συνέπεια να μην απαιτείται να λαμβάνεται υπόψη η απαγόρευση των διακρίσεων του άρθρου 18, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, κατά την (βάσει γραμματικής ερμηνείας) εφαρμογή συνταγματικής διατάξεως (εν προκειμένω του άρθρου 16, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του γερμανικού Θεμελιώδους Νόμου) απαγορεύουσας μόνον την έκδοση ημεδαπών υπηκόων σε τρίτα κράτη;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: Αρμόζει διαφορετική απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα αν πρόκειται για διαδικασία εκδόσεως μεταξύ κράτους μέλους και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής δυνάμει της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την έκδοση;

2. Σε περίπτωση που δεν αποκλείεται εξαρχής η υπαγωγή της διαδικασίας εκδόσεως προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής στο πεδίο εφαρμογής των Συνθηκών:

Έχουν το άρθρο 18, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και η σχετική νομολογία του Δικαστηρίου την έννοια ότι ένα κράτος μέλος παραβιάζει αδικαιολόγητα την απαγόρευση των διακρίσεων του άρθρου 18, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, όταν στο πλαίσιο αιτήσεων εκδόσεως υποβαλλόμενων από τρίτα κράτη προβαίνει, βάσει συνταγματικής διατάξεως (εν προκειμένω του άρθρου 16, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του γερμανικού Θεμελιώδους Νόμου), σε διαφορετική μεταχείριση των υπηκόων του σε σχέση με υπηκόους άλλων κρατών μελών της Ένωσης, καθόσον προχωρεί στην έκδοση μόνον των τελευταίων;

3. Αν στις ανωτέρω περιπτώσεις δοθεί καταφατική απάντηση όσον αφορά την παραβίαση της γενικής απαγορεύσεως των διακρίσεων κατ' άρθρο 18, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ:

Έχει η νομολογία του Δικαστηρίου την έννοια ότι σε περιπτώσεις όπως η προκειμένη, όπου της εγκρίσεως της εκδόσεως από τις αρμόδιες αρχές προηγείται υποχρεωτικά δικαστικός έλεγχος νομιμότητας, όμως το αποτέλεσμα του είναι δεσμευτικό για τις αρχές μόνον εφόσον η έκδοση κρίνεται παράνομη, υφίσταται κατάφωρη παραβίαση ήδη στην περίπτωση της απλής παραβιάσεως της απαγορεύσεως των διακρίσεων κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ή μήπως απαιτείται πρόδηλη παραβίαση;

4. Σε περίπτωση που δεν απαιτείται πρόδηλη παραβίαση:

Έχει η νομολογία του Δικαστηρίου την έννοια ότι δεν υφίσταται αρκούντως κατάφωρη παραβίαση σε περιπτώσεις όπως η προκειμένη, όταν, ελλείψει νομολογίας του Δικαστηρίου ως προς τη συγκεκριμένη περίπτωση (εν προκειμένω, την εφαρμογή της γενικής απαγορεύσεως των διακρίσεων κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ στο πλαίσιο διαδικασιών εκδόσεως μεταξύ των κρατών μελών και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής), τα ιεραρχικώς ανώτατα όργανα της εθνικής εκτελεστικής εξουσίας επικαλούνται προς αιτιολόγηση της αποφάσεώς τους την ανάγκη συμμορφώσεως προς τις προηγουμένως εκδοθείσες αποφάσεις εθνικών δικαστηρίων επί της ίδιας υποθέσεως;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Torino (Ιταλία) στις 12 Μαΐου 2016 — VCAST Limited κατά R.T.I. s.p.a.

(Υπόθεση C-265/16)

(2016/C 270/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Torino

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: VCAST Limited

Καθή: R.T.I. s.p.a.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με το κοινοτικό δίκαιο —και ιδίως με το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας⁽¹⁾ (καθώς και με την οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2000 για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου⁽²⁾, στην εσωτερική αγορά και με την ιδρυτική Συνθήκη)— εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει σε εμπορική επιχείρηση να παρέχει σε ιδιώτες υπηρεσία εξ αποστάσεως βιντεοσκοπήσεως, μέσω υπολογιστικού νέφους, ιδιωτικών αντιγραφών έργων προστατευόμενων από το δικαίωμα του δημιουργού, με ενεργή παρέμβαση της εμπορικής επιχείρησεως στην εγγραφή, χωρίς τη συναίνεση του δικαιούχου του δικαιώματος;

- 2) Συνάδει με το κοινοτικό δίκαιο —και ιδίως με το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/EK για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (καθώς και με την οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2000 για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά και με την ιδρυτική Συνθήκη)— εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει σε εμπορική επιχείρηση να παρέχει σε ιδιώτες υπηρεσία εξ αποστάσεως βιντεοσκοπήσεως, μέσω υπολογιστικού νέφους, ιδιωτικών αντιγραφών έργων προστατευόμενων από το δικαίωμα του δημιουργού, ακόμη και αν τούτο περιλαμβάνει ενεργή παρέμβαση της εμπορικής επιχείρησης στην εγγραφή, χωρίς τη συναίνεση του δικαιούχου, έναντι κατ' αποκοπήν αποζημιώσεως του δικαιούχου του δικαιώματος, πράγμα το οποίο ουσιαστικά ισοδυναμεί με καθεστώς χορηγήσεως υποχρεωτικής άδειας εκμεταλλεύσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 167, σ. 10.

⁽²⁾ Οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο, ΕΕ L 178, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Helsingin hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 25 Μαΐου 2016 — Α Ου

(Υπόθεση C-292/16)

(2016/C 270/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Helsingin hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Α Ου

Μετέχουσα στη διαδικασία: Veronsaajien oikeudenvolventayksikkö

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι αντίθετη προς το άρθρο 49 ΣΛΕΕ φινλανδική ρύθμιση κατά την οποία, οσάκις ημεδαπή εταιρία μεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία μιας μόνιμης εγκαταστάσεως ευρισκόμενης σε άλλο κράτος μέλος διά της εισφοράς κάποιου κλάδου δραστηριότητας σε εδρεύουσα σε αυτό το κράτος εταιρία, λαμβάνοντας ως αντάλλαγμα νέες μετοχές αυτής, η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων φορολογείται αμέσως κατά το έτος της μεταβιβάσεως, ενώ σε αντίστοιχη περίπτωση μη ενέχουσα στοιχεία αλλοδαπότητας η φορολόγηση λαμβάνει χώρα μόνον κατά τον χρόνο αποκομίσεως του εισοδήματος;
- 2) Συνιστά έμμεση ή άμεση δυσμενή διάκριση το γεγονός ότι η Φινλανδία επιβάλλει τη σχετική φορολογία αμέσως, εντός του έτους μεταβιβάσεως της δραστηριότητας, ενώ σε καταστάσεις μη ενέχουσες στοιχεία αλλοδαπότητας η φορολόγηση πραγματοποιείται μόνον κατά τον χρόνο αποκομίσεως του οικείου εισοδήματος;
- 3) Σε περίπτωση που δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα: Δύνатаι ο περιορισμός της ελευθερίας εγκαταστάσεως να δικαιολογηθεί από επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος ή από λόγους αφορώντες την προστασία της εθνικής φορολογικής εξουσίας; Συμβιβάζεται ο απαγορευόμενος περιορισμός με την αρχή της αναλογικότητας;

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Μαΐου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Μαρτίου 2016 στην υπόθεση T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-301/16 P)

(2016/C 270/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche, L. Flynn)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Μαρτίου 2016, η οποία κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις 17 Μαρτίου 2016, στην υπόθεση T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd κατά Επιτροπής·
- να απορρίψει ως νόμω αβάσιμο το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου της προσφυγής την οποία εξέτασε το Γενικό Δικαστήριο·
- να αναπέμψει στο Γενικό Δικαστήριο την υπόθεση προς επανεξέταση του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου και του δεύτερου, του τρίτου και του τέταρτου λόγου της προσφυγής την οποία εξέτασε·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί για τους ακόλουθους λόγους:

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα την έννοια «προερχόμενες από το παλαιό σύστημα» του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Ο λόγος αυτός έχει τα ακόλουθα πέντε σκέλη:

- πρώτο σκέλος: τα μέτρα για την εφαρμογή του πενταετούς προγράμματος προέρχονται από το παλαιό σύστημα, το οποίο δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς·
- δεύτερο σκέλος: η στήριξη στρατηγικών τομέων επιχειρήσεων («επιλογή νικητών») δεν αποτελεί θεμιτό σκοπό σε καθεστώς οικονομίας της αγοράς·
- τρίτο σκέλος: οι επιδοτήσεις σε καθεστώς οικονομίας της αγοράς δεν είναι ανοικτού τύπου, αλλά συνδέονται προς συγκεκριμένη επένδυση·
- τέταρτο σκέλος: τα υπό εξέταση μέτρα δεν μπορούν να συγκριθούν με παράνομες και ασύμβατες προς το δίκαιο της Ένωσης κρατικές ενισχύσεις των οποίων η χορήγηση διαπιστώνεται εντός της Ένωσης·
- πέμπτο σκέλος: εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας «οικονομία κεντρικού σχεδιασμού»·

Με τον δεύτερο λόγο, η ανααιρεσείουσα προβάλλει ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι ανεπαρκώς και αντιφατικώς αιτιολογημένη.

Με τον τρίτο λόγο, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σειρά διαδικαστικών παρατυπιών:

- πρώτο σκέλος: το Γενικό Δικαστήριο απεφάνθη επί ζητήματος στο οποίο δεν έχει δικαιοδοσία (*ultra vires*), παραβίασε την αρχή κατά την οποία το αντικείμενο της διαφοράς καθορίζεται από τους διαδίκους, ενώ παρέβη και το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα άρθρα 44, παράγραφος 1, και 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ως είχαν κατά την άσκηση της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·
- δεύτερο σκέλος: δεν έγινε ακρόαση της Επιτροπής σχετικά με την προβαλλόμενη συγκρισιμότητα της κρατικής ενισχύσεως που αφορούσαν οι αποφάσεις οι οποίες αναφέρονται στη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και των εξεταζόμενων στην υπό κρίση υπόθεση μέτρων
- τρίτο σκέλος: το Γενικό Δικαστήριο δεν απάντησε στα επιχειρήματα της Επιτροπής σχετικά με τον ορισμό της «οικονομίας κεντρικού σχεδιασμού».

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Justice of England & Wales, Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 30 Μαΐου 2016 — American Express Co. κατά The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Υπόθεση C-304/16)

(2016/C 270/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice of England & Wales, Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: American Express Co.

Καθών: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η πρόβλεψη των άρθρων 1, παράγραφος 5, και 2, σημείο 18, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/751 (¹), ήτοι ότι ένα τριμερές σύστημα καρτών πληρωμής, το οποίο εκδίδει μέσα πληρωμής με κάρτα με εταίρο του ίδιου εμπορικού σήματος ή μέσω πράκτορα, θεωρείται τετραμερές σύστημα καρτών πληρωμής, ισχύει μόνον εφόσον ο εταίρος του ίδιου εμπορικού σήματος ή ο πράκτορας ενεργεί ως «εκδότης» κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 2, και της αιτιολογικής σκέψεως 29 του κανονισμού περί προμηθειών (ήτοι όταν ο εταίρος ή ο πράκτορας έχει συμβατική σχέση με τον πληρωτή, βάσει της οποίας αναλαμβάνει να παράσχει στον πληρωτή μέσω πληρωμής, με σκοπό την έναρξη και την επεξεργασία των πράξεων πληρωμών με κάρτα του πληρωτή);
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, είναι τα άρθρα 1, παράγραφος 5, και 2, σημείο 18, του κανονισμού περί προμηθειών, στο μέτρο που προβλέπουν ότι συμφωνίες τέτοιου είδους θεωρούνται τετραμερή συστήματα καρτών πληρωμής, ανίσχυρα λόγω:

α) ελλείψεως αιτιολογίας, σύμφωνα με το άρθρο 296 ΣΛΕΕ,

- β) πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και/ή
- γ) παραβίασεως της αρχής της αναλογικότητας;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/751 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2015, σχετικά με τις διατραπεζικές προμήθειες για πράξεις πληρωμών με κάρτες (ΕΕ 2015 L 123, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 30 Μαΐου 2016 — Avon Cosmetics Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-305/16)

(2016/C 270/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Avon Cosmetics Ltd

Καθών: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Όταν ένας απευθείας πωλητής πωλεί αγαθά (στο εξής: βοηθητικές πωλήσεις) σε μεταπωλητές που δεν υπόκεινται σε φόρο ή όταν ο μη υποκείμενος σε φόρο μεταπωλητής αγοράζει αγαθά και υπηρεσίες από τρίτον (στο εξής: αγαθά και υπηρεσίες τρίτου) τα οποία σε αμφότερες τις περιπτώσεις χρησιμοποιούνται από τους μη υποκείμενους σε φόρο μεταπωλητές για τη στήριξη της οικονομικής τους δραστηριότητας πώλησεως άλλων αγαθών που επίσης αγοράζουν από τον απευθείας πωλητή και αποτελούν το αντικείμενο διοικητικών ρυθμίσεων που θεσπίστηκαν κατ' εφαρμογήν παρεκκλίσεως που επετράπη με την πλέον πρόσφατη απόφαση του Συμβουλίου της 24ης Μαΐου 1989 (89/534/ΕΟΚ (¹)) (στο εξής: παρέκκλιση), μήπως οι σχετικές άδειες, η νομοθεσία εφαρμογής και/ή οι διοικητικές ρυθμίσεις παραβιάζουν οποιαδήποτε διάταξη και/ή οποιαδήποτε αρχή του δικαίου της Ένωσης στο μέτρο που επιβάλλουν στον απευθείας πωλητή να λαμβάνει υπόψη ως φόρο εκρών την τιμή στην οποία οι μη υποκείμενοι σε φόρο μεταπωλητές πωλούν τα άλλα αυτά αγαθά χωρίς να υπάρχει δυνατότητα εκπτώσεως του ΦΠΑ που επιβάρυνε τον μη υποκείμενο σε φόρο μεταπωλητή όσον αφορά τις βοηθητικές αυτές πωλήσεις και/ή τα αγαθά και τις υπηρεσίες τρίτου;
- 2) Όταν ζήτησε από το Συμβούλιο να επιτρέψει την παρέκκλιση, είχε το Ηνωμένο Βασίλειο την υποχρέωση να ενημερώσει την Επιτροπή ότι μη υποκείμενοι σε φόρο μεταπωλητές επιβαρύνονται με ΦΠΑ όσον αφορά τις βοηθητικές πωλήσεις και/ή τα αγαθά και τις υπηρεσίες τρίτου που χρησιμοποιούν για τους σκοπούς των οικονομικών τους δραστηριοτήτων και ότι, κατά συνέπεια, στην παρέκκλιση θα πρέπει να προβλεφθεί μια προσαρμογή προκειμένου να ληφθεί υπόψη αυτός ο μη δυνάμενος να ανακτηθεί φόρος εισροών ή αυτός ο καταβληθείς υπερβάλλον φόρος εκρών;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα 1 και 2:
 - α) Μήπως οποιαδήποτε από τις σχετικές άδειες, τις νομοθεσίες εφαρμογής ή τις διοικητικές ρυθμίσεις μπορούν και πρέπει να ερμηνευθούν κατά τρόπον ώστε να ληφθεί υπόψη είτε (i) ο μη δυνάμενος να ανακτηθεί ΦΠΑ που οι μη υποκείμενοι σε φόρο μεταπωλητές κατέβαλαν σχετικά με τις βοηθητικές πωλήσεις ή με τα αγαθά και τις υπηρεσίες τρίτου που χρησιμοποιούν για τους σκοπούς των οικονομικών τους δραστηριοτήτων· είτε (ii) το ποσό του ΦΠΑ που εισπράχθηκε από τους Her Majesty's Revenue & Customs κατά το μέτρο που υπερβαίνει το ποσό του φόρου που αποτελεί αντικείμενο φοροαποφυγής είτε (iii) ο αθέμιτος ανταγωνισμός που θα μπορούσε να δημιουργηθεί μεταξύ των απευθείας πωλητών, των μη υποκειμένων σε φόρο μεταπωλητών τους και των επιχειρήσεων που δεν δραστηριοποιούνται στον τομέα των απευθείας πωλήσεων;

β) Μήπως:

- i) δεν ήταν νόμιμο να επιτραπεί στο Ηνωμένο Βασίλειο να παρεκκλίνει από το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388;
- ii) η παρέκκλιση από το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388 έπρεπε να συνοδευθεί με παρέκκλιση από το άρθρο 17 της ίδιας οδηγίας; Σε καταφατική περίπτωση, μήπως το Ηνωμένο Βασίλειο, μη ζητώντας άδεια της Επιτροπής ή του Συμβουλίου να παρεκκλίνει από το άρθρο 17, ενήργησε παρανόμως;
- iii) το Ηνωμένο Βασίλειο, μη εφαρμόζοντας τον ΦΠΑ κατά τρόπο ώστε να παρέχεται στους απευθείας πωλητές η δυνατότητα να ζητήσουν πίστωση για τον ΦΠΑ που καταβλήθηκε από τους μη υποκείμενους σε φόρο μεταπωλητές όσον αφορά είτε τις βοηθητικές πωλήσεις είτε τα αγαθά και τις υπηρεσίες τρίτου που χρησιμοποιούν για τους σκοπούς των οικονομικών τους δραστηριοτήτων, ενήργησε παρανόμως;
- iv) κατά συνέπεια, το σύνολο ή οποιοδήποτε μέρος των σχετικών αδειών, της νομοθεσίας εφαρμογής ή των διοικητικών ρυθμίσεων είναι ανίσχυρο και/ή μη νόμιμο;

γ) Μήπως η κατάλληλη λύση θα είναι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εθνικό δικαστήριο:

- i) να διατάξει το κράτος μέλος να εφαρμόσει την παρέκκλιση στο εθνικό του δίκαιο με τη θέσπιση κατάλληλης προσαρμογής όσον αφορά (α) κάθε μη δυνάμενο να ανακτηθεί ΦΠΑ που καταβλήθηκε από μη υποκείμενους σε φόρο μεταπωλητές όσον αφορά τις βοηθητικές πωλήσεις ή τα αγαθά και τις υπηρεσίες τρίτου που χρησιμοποιούν για τους σκοπούς των οικονομικών τους δραστηριοτήτων· ή (β) το ποσό του ΦΠΑ που εισπράχθηκε από τους Her Majesty's Revenue & Customs κατά το μέτρο που υπερβαίνει το ποσό του φόρου που αποτελεί αντικείμενο φοροαποφυγής· ή (iii) τον αθέμιτο ανταγωνισμό που θα μπορούσε να δημιουργηθεί μεταξύ των απευθείας πωλητών, των μη υποκειμένων σε φόρο μεταπωλητών τους και των επιχειρήσεων που δεν δραστηριοποιούνται στον τομέα των απευθείας πωλήσεων· ή
 - ii) να κρίνει ότι η χορήγηση της παρεκκλίσεως, και κατ' επέκταση η ίδια η παρέκκλιση, είναι ανίσχυρες· ή
 - iii) να κρίνει ότι η εθνική νομοθεσία είναι ανίσχυρη· ή
 - iv) να κρίνει ότι η οδηγία των Her Majesty's Revenue & Customs είναι ανίσχυρη· ή
 - v) να κρίνει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο πρέπει να ζητήσει άδεια για πρόσθετη παρέκκλιση προκειμένου να προβλεφθεί κατάλληλη προσαρμογή (α) για κάθε μη δυνάμενο να ανακτηθεί ΦΠΑ που καταβλήθηκε από μη υποκείμενους σε φόρο μεταπωλητές όσον αφορά τις βοηθητικές πωλήσεις ή τα αγαθά και τις υπηρεσίες τρίτου που χρησιμοποιούν για τους σκοπούς των οικονομικών τους δραστηριοτήτων· ή (β) για το ποσό του ΦΠΑ που εισπράχθηκε από τους Her Majesty's Revenue & Customs κατά το μέτρο που υπερβαίνει το ποσό του φόρου που αποτελεί αντικείμενο φοροαποφυγής· ή (iii) για τον αθέμιτο ανταγωνισμό που θα μπορούσε να δημιουργηθεί μεταξύ των απευθείας πωλητών, των μη υποκειμένων σε φόρο μεταπωλητών τους και των επιχειρήσεων που δεν δραστηριοποιούνται στον τομέα των απευθείας πωλήσεων;
- 4) Μήπως βάσει του άρθρου 27 της έκτης οδηγίας (άρθρου 395 της οδηγίας 2006/112) το ποσό του φόρου που δεν εισπράχθηκε λόγω «φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής» είναι η καθαρή απώλεια φόρου (λαμβάνομένων υπόψη τόσο του καταβληθέντος φόρου εκρών όσο και του φόρου εισροών που δύναται να ανακτηθεί εντός της δομής που καθιστά δυνατή τη φοροδιαφυγή ή φοροαποφυγή) για το κράτος μέλος ή η μικτή απώλεια φόρου (λαμβάνομένου υπόψη μόνο του φόρου εκρών εντός της δομής που καθιστά δυνατή τη φοροδιαφυγή ή φοροαποφυγή) για το κράτος μέλος;

(¹) Απόφαση του Συμβουλίου της 24ης Μαΐου 1989 με την οποία επιτρέπεται στο Ηνωμένο Βασίλειο να εφαρμόσει, ως προς ορισμένες παραδόσεις σε μικροπωλητές που δεν υπόκεινται σε φόρο, ένα μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 11 σημείο Α.1.α) της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί της εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (ΕΕ L 280, σ. 54).

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Ιουνίου 2016 η Eurallumina SpA κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 22 Απριλίου 2016 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-60/06 RENV II και T-62/06 RENV II, Ιταλική Δημοκρατία και Eurallumina SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-323/16 P)

(2016/C 270/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Eurallumina SpA (εκπρόσωποι: L. Martin Alegi, A. Στρατάκης, Α. Φιλίππου, Solicitors)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ιταλική Δημοκρατία, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής ⁽¹⁾ κατά το μέρος που διατάσσεται η Ιταλική Δημοκρατία να ανακτήσει την ενίσχυση ή, επικουρικώς,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο αναίρεσης, ο οποίος διαιρείται σε πέντε σκέψη, σχετικά με παραβίαση του δικαίου της Ένωσης, και συγκεκριμένα με παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως. Οι αιτιάσεις της ανααιρεσείουσας είναι οι εξής:

1. Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα την απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2013, C-272/12 P, κρίνοντας ότι πρέπει να διαπιστώσει ότι, με τη δημοσιοποίηση της κινήσεως της διαδικασίας της 2ας Φεβρουαρίου 2002, έπαυσαν οι δικαιολογημένες προσδοκίες της Eurallumina.
2. Λόγω του σφάλματος αυτού, το Γενικό Δικαστήριο δεν εκπλήρωσε το σκοπό της αναπομπής και είτε δεν εξέτασε τα επιχειρήματα της Eurallumina σχετικά με τη διατήρηση των δικαιολογημένων προσδοκιών της είτε τα εξέτασε εντός εσφαλμένου νομικού πλαισίου και πλημμελώς.
3. Ακόμη και κατά την εφαρμογή του εσφαλμένου νομικού πλαισίου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθώς διαπίστωσε ότι η αδικαιολόγητη καθυστέρηση με την οποία η Επιτροπή διενήργησε την έρευνα δεν μπορούσε να δικαιολογήσει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της Eurallumina περί μη ανακτήσεως της ενισχύσεως.
4. Το Γενικό Δικαστήριο ερμηνεύει εσφαλμένα την οδηγία 2003/96 ⁽²⁾ contra legem, κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης και χωρίς να τηρεί τις αρχές ερμηνείας του δικαίου αυτού.
5. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθώς απέρριψε τα επιχειρήματα της Eurallumina σχετικά με τις επενδύσεις της στο εργοστάσιο της Σαρδηνίας.

⁽¹⁾ Απόφαση 2006/323/EK της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας στην Gardanne, στην περιοχή Shannnon και στη Σαρδηνία, η οποία εφαρμόζεται αντίστοιχα από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία (ΕΕ 2006, L 119, σ. 12).

⁽²⁾ Council Directive 2003/96/EC of 27 October 2003 restructuring the Community framework for the taxation of energy products and electricity
OJ L 283, p. 51

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2016 — *Magic Mountain Kletterhallen* κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-162/13) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις για την κατασκευή και εκμετάλλευση εγκαταστάσεων αναρριχήσεως του *Deutscher Alpenverein eV* — Απόφαση περί κηρύξεως των ενισχύσεων συμβατών με την εσωτερική αγορά — Καθεστώς ενισχύσεων — Ενδεδειγμένη οικονομική ανάλυση — Αδυναμίες της αγοράς — Θεμιτός σκοπός γενικού συμφέροντος — Άρθρο 108, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ — Σοβαρές δυσχέρειες)

(2016/C 270/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: *Magic Mountain Kletterhallen GmbH* (Βερολίνο, Γερμανία), *Kletterhallenverband Klever eV* (Leipzig, Γερμανία), *Neoliet Beheer BV* (Son, Κάτω Χώρες), και *Pedrizza BV* (Haarlem, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. von Orppen, A. Gerdung και R. Dreblow, στη συνέχεια M. von Orppen, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθή: *Deutscher Alpenverein eV* (Μόναχο, Γερμανία), και *Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV* (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Geulen, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτημα, στηριζόμενο στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ, περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2012) 8761 τελικό της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33952 (2012/NN) — Γερμανία — Εγκαταστάσεις αναρριχήσεως του *Deutscher Alpenverein*.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι *Magic Mountain Kletterhallen GmbH*, *Kletterhallenverband Klever eV*, *Neoliet Beheer BV* και *Pedrizza BV* φέρουν εις ολόκληρον τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καθώς και έκαστος τα δικαστικά έξοδά του.
- 3) Οι *Deutscher Alpenverein eV* και *Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV* φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 147 της 25.5.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2016 — Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-276/13) ⁽¹⁾

(Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Προσφυγή ακυρώσεως — Ένωση — Έλλειψη άμεσου επηρεασμού των μελών — Απαράδεκτο — Δασμός αντιντάμπινγκ σε εθνική κλίμακα — Ατομική μεταχείριση — Δειγματοληψία — Δικαιώματα άμυνας — Απαγόρευση των διακρίσεων — Καθήκον επιμέλειας)

(2016/C 270/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Growth Energy (Ουάσινγκτον, DC, Ηνωμένες Πολιτείες) και Renewable Fuels Association (Ουάσινγκτον) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Vander Schueren, στη συνέχεια P. Vander Schueren και M. Περιστεράκη, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert, επικουρούμενος από B. Byrne, solicitor και G. Berrisch, δικηγόρο, στη συνέχεια R. Bierwagen και C. Hipp, δικηγόροι)

Παραβγαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. França και T. Maxian Rusche)· και ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (εκπρόσωποι: O. Prost και A. Massot, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 157/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοαιθανόλης, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 49, σ. 10), καθώς και αφορά τις προσφεύγουσες και τα μέλη τους.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 157/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοαιθανόλης, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, κατά το μέρος που αφορά τις Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC και Platinum Ethanol LLC.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Οι Growth Energy και Renewable Fuels Association, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 226 της 3.8.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2016 — Marquis Energy κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-277/13) ⁽¹⁾

(Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Προσφυγή ακυρώσεως — Άμεσος επηρεασμός — Παραδεκτό — Δασμός αντιντάμπινγκ σε εθνική κλίμακα — Ατομική μεταχείριση — Δειγματοληψία)

(2016/C 270/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marquis Energy LLC (Hennerpin, Ιλινόις, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Vander Schueren, στη συνέχεια P. Vander Schueren και M. Περιστεράκη, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert, επικουρούμενος από τον B. Byrne, solicitor, και τον G. Berrisch, δικηγόρο, στη συνέχεια από τους R. Bierwagen και C. Hipp, δικηγόρους)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. França και T. Maxian Rusche)· και ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (εκπρόσωποι: O. Prost και A. Massot, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 157/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοαιθανόλης, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 49, σ. 10), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 157/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοαιθανόλης, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, κατά το μέρος που αφορά τη Marquis Energy LLC.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα της Marquis Energy.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 226 της 3.8.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2016 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-122/14) (¹)

(Μη εκτέλεση αποφάσεως του Δικαστηρίου που διαπιστώνει παράβαση κράτους — Χρηματική ποινή — Απόφαση περί εκκαθαρίσεως χρηματικής ποινής — Μέθοδος υπολογισμού των τόκων η οποία έχει εφαρμογή στην ανάκτηση παράνομων ενισχύσεων — Τόκοι ανατοκισμού)

(2016/C 270/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: G. Palmieri, επικουρούμενος από τον S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, G. Conte και B. Stromsky)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως C(2013) 8681 τελικό της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2013, με την οποία, σε εκτέλεση της αποφάσεως της 17ης Νοεμβρίου 2011, Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-496/09, EU:C:2011:740), η Επιτροπή καθόρισε το ύψος της χρηματικής ποινής που όφειλε η Ιταλική Δημοκρατία για το εξάμηνο από 17 Μαΐου έως 17 Νοεμβρίου 2012.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(2013) 8681 τελικό της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2013.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 102 της 7.4.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 2016 — Fútbol Club Barcelona κατά EUIPO — Kule (KULE)

(Υπόθεση T-614/14) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης KULE — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα και το παγκοίως γνωστό σήμα CULE — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Απουσία ουσιαστικής χρήσεως των προγενεστέρων σημάτων — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009]

(2016/C 270/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fútbol Club Barcelona (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Carbonell Callicó, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: K. Zajfert και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Kule LLC (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: F. Rodgers, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Ιουνίου 2014 (υπόθεση R 2375/2013-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Fútbol Club Barcelona και Kule.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Fútbol Club Barcelona στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 351 της 6.10.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2016 — Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen κατά EUIPO — Meissen Keramik (MEISSEN)

(Υπόθεση T-789/14) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MEISSEN — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγενέστερα λεκτικά και λεκτικό και εικονιστικό εθνικά σήματα MEISSEN, MEISSENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, Meissen και Meissener Porzellan — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Διακριτικός χαρακτήρας και φήμη των προγενεστέρων σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 — Ουσιαστική χρήση των προγενεστέρων σημάτων — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 — Άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009»

(2016/C 270/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Meissen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Spruhler και M. Geitz, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Fischer)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Meissen Keramik GmbH (Meissen) (εκπρόσωποι: M. Vohwinkel και K. Gennen, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Σεπτεμβρίου 2014 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 1182/2013-4 και R 1245/2013-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen και Meissen Keramik.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 127 της 20.4.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2016 — Loops κατά EUIPO (Σχήμα οδοντόβουρτσας)

(Υπόθεση T-385/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Τρισδιάστατο σήμα — Σχήμα οδοντόβουρτσας — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 270/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Loops, LLC (Dover, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: T. Schmidpeter, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: W. Schramek και A. Schifko)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 30ής Απριλίου 2015 (υπόθεση R 1917/2014-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισης τρισδιάστατου σημείου συνιστάμενου στο σχήμα οδοντόβουρτσας ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Loops, LLC* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 302 της 14.9.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2016 — *Monster Energy* κατά EUIPO (Αναπαράσταση συμβόλου ειρήνης)

(Υπόθεση T-583/15) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης
εικονιστικού σήματος το οποίο αναπαριστά σύμβολο ειρήνης — Αίτηση για επαναφορά των
πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση — Μη τήρηση της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής ενώπιον
του Γενικού Δικαστηρίου)

(2016/C 270/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Monster Energy Company* (Corona, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: P. Brownlow, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπρόσωπος: D. Gája)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Ιουλίου 2015 (υπόθεση R 2788/2014-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισης ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εικονιστικού σήματος το οποίο αναπαριστά σύμβολο ειρήνης

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Monster Energy Company* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 414 της 14.12.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2016 — Monster Energy κατά EUIPO (GREEN BEANS)

(Υπόθεση T-585/15) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης GREEN BEANS — Αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση — Μη τήρηση της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου)

(2016/C 270/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Monster Energy Company (Corona, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: P. Brownlow, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Gája)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Ιουλίου 2015 (υπόθεση R 3002/2014-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος GREEN BEANS ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Monster Energy Company στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 406 της 7.12.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαΐου 2016 — REWE-Zentral κατά EUIPO — Vicente Gandía Pla (MY PLANET)

(Υπόθεση T-362/14) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 270/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: REWE-Zentral AG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kinkeldey, S. Brandstätter και A. Wagner, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: I. P. Harrington και P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Vicente Gandía Pla, SA (Chiva, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Μαρτίου 2014 (υπόθεση R 201/2013-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Vicente Gandía Pla SA και REWE-Zentral AG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει την REWE-Zentral AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 261 της 11.8.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2016 — IREPA κατά Επιτροπής και Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση T-825/14) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Αλιεία — Ιταλικό εθνικό πρόγραμμα συλλογής δεδομένων στον τομέα της αλιείας για την περίοδο 2009-2010 — Αναζήτηση μέρους των ποσών που είχαν προκαταβληθεί στο προσφεύγον — Προκαταρκτική έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Προπαρασκευαστική πράξη — Έγγραφο προκαταρκτικής ενημερώσεως — Χρεωστικό σημείωμα — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πράξη που δεν θίγει άμεσα το προσφεύγον — Απαράδεκτο)

(2016/C 270/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'aquacoltura — IREPA Onlus (Σαλέρνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: F. Tedeschi, δικηγόρος)

Καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Moro, D. Nardi και K. Walkerová), και Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: N. Scafarto και L. Masocchi)

Αντικείμενο

Αίτημα, στηριζόμενο στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ, περί ακυρώσεως της αποφάσεως που περιλαμβάνεται στο εκδοθέν από την Επιτροπή χρεωστικό σημείωμα της 30ής Σεπτεμβρίου 2014, με το οποίο ζητείται η επιστροφή ποσού ύψους 458 347,35 ευρώ, της εκδόσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2013, των από 12 Ιουλίου 2013 και 6 Αυγούστου 2014 εγγράφων της Επιτροπής και κάθε άλλης προκαταρκτικής πράξεως, συναφούς ή, εν πάση περιπτώσει, συνακόλουθης, ακόμη και αν αυτή είναι άγνωστη, που θίγει την περιουσιακή νομική κατάσταση του προσφεύγοντος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Το Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'aquacoltura — IPERA Onlu φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 65 της 23.2.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2016 — Kohrener Landmolkerei και DHG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-178/15) ⁽¹⁾

[Σύστημα εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων — Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 — Έγγραφο της Επιτροπής που ενημερώνει τις αρμόδιες εθνικές αρχές περί της εκπρόθεσμης υποβολής της ενστάσεώς τους — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]

(2016/C 270/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Kohrener Landmolkerei GmbH (Penig, Γερμανία) και DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (Frohburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Wagner, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Guillem Carrau και G. von Rintelen)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης που περιέχεται στο έγγραφο της 9ης Φεβρουαρίου 2015 του διευθυντή της διευθύνσεως Β «Πολυμερείς σχέσεις, πολιτική ποιότητας» της γενικής διευθύνσεως «Γεωργία και αγροτική ανάπτυξη» της Επιτροπής, με τα στοιχεία Ages (2015)529719, με το οποίο οι αρμόδιες γερμανικές αρχές ενημερώθηκαν ότι ήταν εκπρόθεσμη η κατάθεση στις 5 Ιανουαρίου 2015 της ενστάσεώς τους βάσει του άρθρου 51, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ L 343, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 2) Η Kohrener Landmolkerei GmbH και η DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 245 της 27.7.2015.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2016 — Grizzly Tools κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-168/16)

(2016/C 270/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grizzly Tools GmbH & Co. KG (Großostheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Fischer, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/175 της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 2016, σχετικά με μέτρο που έλαβε η Ισπανία σύμφωνα με την οδηγία 2006/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την απαγόρευση της διάθεσης στην αγορά ενός τύπου πλυντικού μηχανήματος υψηλής πίεσης (ΕΕ 2016, L 33, σ. 12),
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Πρώτος λόγος: παράβαση ουσιώδους τύπου

Η προσφεύγουσα, υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την υποχρέωση αιτιολογήσεως του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι οι αιτιολογικές σκέψεις της είναι αντιφατικές και ασαφείς.

Περαιτέρω, η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στην αρχή δυνάμει της οποίας η Επιτροπή υποχρεούται να προβαίνει σε ορθές διαπιστώσεις σε σχέση με τα πραγματικά περιστατικά. Η Επιτροπή πεπλανημένως υποστηρίζει με την αιτιολογική σκέψη 4 ότι η προσφεύγουσα έκανε αναφορά με τη δήλωσή της συμμορφώσεως ΕΚ στο πρότυπο EN 60335-2-67:2009, πράγμα που δεν ευσταθεί.

2. Δεύτερος λόγος: παράβαση του άρθρου 11 της οδηγίας 2006/42/ΕΚ ⁽¹⁾

Στη συνάφεια αυτή προβάλλεται ότι η Επιτροπή κακώς έκρινε δικαιολογημένο το ληφθέν από την Ισπανία μέτρο της απαγορεύσεως διαθέσεως στην αγορά.

Συγκεκριμένα, οι ισπανικές αρχές και η Επιτροπή θα έπρεπε να χαρακτηρίσουν το πλυντικό μηχάνημα υψηλής πίεσεως ως συσκευή διπλής χρήσεως που μπορεί να χρησιμοποιηθεί όχι μόνο ως φορητή συσκευή, αλλά και ως συσκευή χειρός. Επομένως, θα έπρεπε να θεωρήσουν ότι απαιτείται υψηλότερο επίπεδο προστασίας, μολονότι το πλυντικό μηχάνημα υψηλής πίεσεως εκ του προορισμού του δεν αποτελεί συσκευή χειρός, η δε χρήση του πλυντικού μηχανήματος υψηλής πίεσεως ως συσκευής χειρός δεν αποτελεί υλόγως προβλέψιμη κακή χρήση κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/42/ΕΚ.

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, σχετικά με τα μηχανήματα και την τροποποίηση της οδηγίας 95/16/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 57, σ. 24).

Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2016 — Keturi kambariai κατά EUIPO — Coffee In (coffee inn)

(Υπόθεση T-202/16)

(2016/C 270/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: UAB Keturi kambariai (Βίλνιους, Λιθουανία) (εκπρόσωπος: R. Pumputienė, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: AS Coffee In (Ταλίν, Εσθονία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με δήλωση χρώματος «μαύρο, πορτοκαλί, λευκό» το οποίο περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «coffee inn» — Υπ' αριθ. 11 475 233 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Μαρτίου 2016 στην υπόθεση R 137/2015-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και, κατά συνέπεια, να απορρίψει την ανακοπή και να επιτρέψει την καταχώριση του επίδικου σήματος·
- να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα καθώς και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 11ης Μαΐου 2016 — Hansen Medical κατά EUIPO — Covidien (MAGELLAN)

(Υπόθεση T-222/16)

(2016/C 270/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hansen Medical, Inc. (Mountain View, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: R. Kunze, Solicitor, G. Würtenberger, T. Wittmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Covidien AG (Neuhausen am Rheinfall, Ελβετία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «MAGELLAN» — Υπ' αριθ. 5 437 711 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Φεβρουαρίου 2016 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 3092/2014-2 και R 3118/2014-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των άρθρων 15, 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', 57, παράγραφος 1, 63, παράγραφος 2, 64, 75, 76, παράγραφος 2, και 77 του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 6ης Μαΐου 2016 — Pío De Bragança κατά EUIPO — Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)

(Υπόθεση T-229/16)

(2016/C 270/55)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Duarte Pío De Bragança (Sintra, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: J. Sardinha, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ordem de São Miguel da Ala (Λισσαβόνα, Πορτογαλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «quis ut deus» — Υπ' αριθ. 005747936 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη της ολικής εκπτώσεως του δικαιούχου από το σήμα

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση R 621/2015-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να κηρύξει την ολική έκπτωση του δικαιούχου από το επίδικο σήμα, λόγω ελλείψεως ουσιαστικής χρήσεως του, επίσης όσον αφορά τα προϊόντα «πινακίδες από μέταλλο» της κλάσεως 6.
- Να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

Η παρούσα προσφυγή, με την οποία προβάλλεται παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, και του άρθρου 51, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 65 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2424 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα και του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 2869/95 της Επιτροπής σχετικά με τα πληρωτέα προς το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) τέλη.

Προσφυγή της 14ης Μαΐου 2016 — Κλυγεν κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-240/16)

(2016/C 270/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Andriy Klyuyev (Donetsk, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: B. Kennelly και J. Pobjoy, Barristers, R. Gherson και T. Garner, Solicitors)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/318 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία, καθώς και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/311 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία, καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα·
- επικουρικός, να κρίνει ότι (i) το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2014 (όπως τροποποιήθηκε) και (ii) το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2014 (όπως τροποποιήθηκε), δεν εφαρμόζονται, λόγω του παράνομου χαρακτήρα τους, καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει, προς στήριξη της προσφυγής του, ότι το Συμβούλιο δεν επέλεξε κατάλληλη νομική βάση για την επιβολή των προσβαλλόμενων μέτρων.
 - Ο προσφεύγων προβάλλει ότι το άρθρο 29 ΣΕΕ δεν συνιστά κατάλληλη νομική βάση για την απόφαση 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2014, διότι στη δίωξη που του έχει ασκηθεί δεν προσδιορίζεται ως άτομο το οποίο υπονόμεισε τη δημοκρατία στην Ουκρανία ή το οποίο στέρησε από τον ουκρανικό λαό τα οφέλη της αειφόρου αναπτύξεως της χώρας του (υπό την έννοια του άρθρου 23 ΣΕΕ και του άρθρου 21, παράγραφος 2, ΣΕΕ). Δεδομένου ότι η τρίτη τροποποιητική απόφαση ήταν άκυρη, κατά τον προσφεύγοντα, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να βασισθεί στο άρθρο 215, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ για την έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2014.
2. Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει, προς στήριξη της προσφυγής του, ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 6, εξεταζόμενο σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 3, ΣΕΕ, και τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον έκρινε ότι οι δικαστικές διαδικασίες στην Ουκρανία δεν θίγουν τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα.
3. Με τον τρίτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει, προς στήριξη της προσφυγής του, ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πολλαπλή πλάνη εκτίμησης, καθόσον έκρινε ότι συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2014 (όπως τροποποιήθηκε) και του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2014 (όπως τροποποιήθηκε), για την εγγραφή του ονόματός του στον κατάλογο.
4. Με τον τέταρτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει, προς στήριξη της προσφυγής του, ότι το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματά του άμυνας, καθώς και το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως και αποτελεσματικής ένδικης προστασίας. Ειδικότερα, κατά τον προσφεύγοντα, το Συμβούλιο δεν εξέτασε ενδελεχώς και αμερολήπτως εάν οι λόγοι οι οποίοι προβάλλεται ότι δικαιολογούν την επανεγγραφή του ονόματός του στον κατάλογο ήταν βάσιμοι, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις του πριν την επανεγγραφή.
5. Με τον πέμπτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει, προς στήριξη της προσφυγής του, ότι το Συμβούλιο προσέβαλε, αδικαιολόγητα και δυσανάλογα, τα θεμελιώδη δικαιώματά του, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματός του στην προστασία της περιουσίας και της φήμης του. Κατά τον προσφεύγοντα, η επιρροή των προσβαλλόμενων μέτρων είναι βαρύνουσα, όσον αφορά τόσο την περιουσία του, όσο και τη διεθνή του φήμη. Το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων του προσφεύγοντος σχετίζεται με, ή δικαιολογείται από, οποιοδήποτε νόμιμο σκοπό, πολλών δε μάλλον ότι είναι μέτρο ανάλογο σε σχέση με τέτοιο σκοπό.

6. Με τον έκτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει, προς στήριξη της ενστάσεως περί ελλείψεως νομιμότητας, ότι εάν, αντιθέτως προς τα επιχειρήματα που παρατέθηκαν στο πλαίσιο του τρίτου λόγου, γίνει δεκτό ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2014 (όπως τροποποιήθηκε) και το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2014 (όπως τροποποιήθηκε), έχουν την έννοια ότι συμπεριλαμβάνουν (α) κάθε έρευνα διεξαγόμενη από τις ουκρανικές αρχές ανεξαρτήτως του εάν υφίσταται δικαστική απόφαση ή διαδικασία στην οποία η έρευνα αυτή να βασίζεται, ή δυνάμει της οποίας να ελέγχεται ή να εποπτεύεται και/ή (β) κάθε «κατάχρηση εξουσίας από δημόσιο αξιωματούχο για την εξασφάλιση [στον εαυτό του ή σε τρίτον] αδικαιολόγητου πλεονεκτήματος», ανεξαρτήτως του εάν υφίσταται κατηγορία για διασπάθιση δημοσίου χρήματος, το κριτήριο περί εγγραφής θα εσπερευόταν, δεδομένου του αυθαιρέτου περιεχομένου και εύρους το οποίο θα προσλάμβανε βάσει τέτοιας διασταλτικής ερμηνείας, κατάλληλης νομικής βάσεως και/ή θα ήταν δυσανάλογο προς τους σκοπούς του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2014 και το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2014. Επομένως, κατά τον προσφεύγοντα, οι διατάξεις αυτές είναι παράνομες.

Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2016 — Stavvytsky κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-242/16)

(2016/C 270/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Edward Stavvytsky (Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J. Grayston, Solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey και D. Rovetta, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/318 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία, καθώς και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/311 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία, καθόσον με τις πράξεις αυτές το όνομα του προσφεύγοντος ενεγράφη στον κατάλογο των προσώπων και των οντοτήτων έναντι των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι οι διατάξεις βάσει των οποίων το όνομά του ενεγράφη στον κατάλογο είναι παράνομες, καθόσον τροποποιήθηκαν ώστε να καταστεί δυνατή η εγγραφή σε κατάλογο απλώς και μόνον για τον λόγο ότι έχει ασκηθεί ποινική δίωξη κατά του οικείου προσώπου, χωρίς να απαιτείται προς τούτο δικαστική απόφαση.
2. Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι το Συμβούλιο παρέθεσε ανεπαρκή και στερεοτυπική αιτιολογία, δεδομένου ότι απλώς επανέλαβε το κείμενο των διατάξεων που διέπουν το ζήτημα της εγγραφής σε κατάλογο.
3. Με τον τρίτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον δεν είχε στη διάθεσή του επαρκή πραγματικά στοιχεία τα οποία να δικαιολογούν την εγγραφή του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο, με την αιτιολογία ότι του είχε ασκηθεί δίωξη από τις ουκρανικές αρχές για υπεξαίρεση δημοσίων πόρων ή περιουσιακών στοιχείων.

4. Με τον τέταρτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι τα μέτρα τα οποία επιβλήθηκαν από το Συμβούλιο δεν συνιστούν, καθόσον τον αφορούν, μέτρα εξωτερικής πολιτικής, αλλά μέτρα διεθνούς συνεργασίας σε ποινικές διαδικασίες, και, συνεπώς, η νομική βάση επιβολής τους είναι εσφαλμένη.

Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2016 — Trasta Komerbanka κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-247/16)

(2016/C 270/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Trasta Komerbanka AS (Ρίγα, Λετονία) και 6 ακόμη προσφεύγουσες (εκπρόσωποι: O. Behrends, L. Feddern και M. Kirchner, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 3ης Μαρτίου 2016, σχετικά με την ανάκληση της τραπεζικής άδειας της Trasta Komerbanka AS· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους.

1. Πρώτον, ότι η ΕΚΤ δεν έλαβε υπόψη ούτε αξιολόγησε με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα πραγματικά περιστατικά, ενώ παρέλειψε επίσης να ενεργήσει δεόντως όταν διαπιστώθηκε ότι οι πληροφορίες και τα έγγραφα που είχε υποβάλει η τοπική λετονική ρυθμιστική αρχή ήταν ανακριβή.
2. Δεύτερον, ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, παραλείποντας να εξετάσει τυχόν εναλλακτικά μέτρα.
3. Τρίτον, ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης.
4. Τέταρτον, ότι η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 19, δεν έλαβε υπόψη την αιτιολογική σκέψη 75 του κανονισμού για το πλαίσιο EEM ⁽¹⁾ και υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας.
5. Πέμπτον, ότι η ΕΚΤ παραβίασε τις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.
6. Έκτον, ότι η ΕΚΤ προσέβαλε διαδικαστικά δικαιώματα, όπως το δικαίωμα ακρόασης, το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο, το δικαίωμα σε επαρκώς αιτιολογημένη απόφαση και το δικαίωμα σε δίκαιη διοικητική διαδικασία, ενώ παρέβη και το άρθρο 83, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο EEM ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 287, σ. 63).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 468/2014 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 16ης Απριλίου 2014, που θεσπίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών εντεταλμένων αρχών εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (κανονισμός για το πλαίσιο EEM) (ΕΚΤ/2014/17) (ΕΕ L 141, σ. 1).

Προσφυγή της 19ης Μαΐου 2016 — Walfood κατά EUIPO — Romanon Holding (CHATKA)**(Υπόθεση T-248/16)**

(2016/C 270/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Walfood SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: E. Cornu, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Romanon Holding, SL (La Moraleja, Ισπανία)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Δικαιούχος του επίδικου σήματος:* Η προσφεύγουσα*Επίδικο σήμα:* Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «CHATKA» — Υπ' αριθ. 943670 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Μαρτίου 2016 στην υπόθεση R 150/2015-5**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 57, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 25ης Μαΐου 2016 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-261/16)**

(2016/C 270/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão και J. Saraiva de Almeida)*Καθή:* Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/417 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2016, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 75, σ. 16), κατά το μέτρο που απέκλεισε από τη χρηματοδότηση το ποσό των 385 762,22 ευρώ για δαπάνες που δηλώθηκαν από την Πορτογαλία στο πλαίσιο του μέτρου ειδικής στηρίξεως που θεσπίστηκε βάσει του άρθρου 68 του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, για τις λογιστικές χρήσεις 2011, 2012 και 2013.
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 1122/2009 της Επιτροπής, λόγω τηρήσεως από τις πορτογαλικές αρχές του συνόλου των κανόνων σχετικά με τους ελέγχους της «πρόσθετης ενισχύσεως ανά ισοδύναμο κεφαλής αγελάδας γαλακτοπαραγωγής» στο πλαίσιο του μέτρου ειδικής στηρίξεως που θεσπίστηκε από την Πορτογαλική Κυβέρνηση σύμφωνα με το άρθρο 86 του κανονισμού 73/2009.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 2, του κανονισμού 1290/2005 του Συμβουλίου, κατά το μέτρο που δεν πληρούνται οι όροι που τάσσει η Επιτροπή στις ενιαίες κατευθυντήριες γραμμές της, οι οποίες περιλαμβάνονται στο έγγραφο υπ' αριθμ. VI/5330/97, για την εφαρμογή κατ' αποκοπήν δημοσιονομικής διόρθώσεως ύψους 2 %.

Προσφυγή της 25ης Μαΐου 2016 — Ελλάδα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-272/16)

(2016/C 270/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Γ. Κανελλόπουλος, Ο. Τσιρκινίδου, Α. Βασιλοπούλου και Δ. Ντουρντουρέκα)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο::

- να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής της 17ης Μαρτίου 2016 «για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ)», που κοινοποιήθηκε υπό τον αριθμό C(2016) 1509 και δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ στο τεύχος L 75 της 22ης Μαρτίου 2016, σελ. 16 επ.:

- α) κατά το μέρος της με το οποίο αποκλείονται από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δαπάνες συνολικού ύψους 166 797 866,22 ευρώ που πραγματοποιήθηκαν στον τομέα των αποσυνδεδεμένων άμεσων ενισχύσεων κατά τα έτη αιτήσεων 2012 και 2013 και ειδικότερα επιβάλλεται: 1) κατ' αποκοπήν δημοσιονομική διόρθωση 25 % για το έτος 2012 και 2) κατ' αποκοπήν και εφάπαξ δημοσιονομική διόρθωση για το έτος 2013·

β) κατά το μέρος της με το οποίο αποκλείονται από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δαπάνες συνολικού ύψους 3 880 460,50 ευρώ που πραγματοποιήθηκαν, στον τομέα της Αγροτικής Ανάπτυξης ΕΓΤΑΑ, Άξονες 1+3 — Μέτρα με προσανατολισμό τις επενδύσεις (2007/2013) και ειδικότερα: 1) κατ'αποκοπή διόρθωση 5 % για τα οικονομικά έτη 2010 έως 2013 για το Μέτρο 125 και 2) εφάπαξ διόρθωση για τα οικονομικά έτη 2011 έως 2013·

γ) κατά το μέρος της με το οποίο δεν εκτελείται εν όλω η αμετάκλητη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Νοεμβρίου 2015, στην υπόθεση T-107/14 και ως εκ τούτου δεν επιστρέφεται παραχρήμα στην Ελληνική Δημοκρατία ποσό ύψους 29 366 975,06 ευρώ· και

— να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως.

Ειδικότερα, για τη δημοσιονομική διόρθωση συνολικού ύψους 166 797 866,22 ευρώ στις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν στον τομέα των αποσυνδεδεμένων άμεσων ενισχύσεων κατά τα έτη αιτήσεων 2012 και 2013, η Ελληνική Δημοκρατία προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που αναφέρεται στην επιβληθείσα διόρθωση για το έτος αιτήσεων 2012 αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 796/2004⁽¹⁾ (και του μεταγενέστερου άρθρου 2, στοιχείο γ') του κανονισμού 1120/2009⁽²⁾).

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, που αναφέρεται ομοίως στην επιβληθείσα διόρθωση για το έτος αιτήσεων 2012, αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών (έγγραφο VI/5330/97), ως προς τη συνδρομή των προϋποθέσεων επιβολής δημοσιονομικής διόρθωσης 25 % για το έτος 2012, προβάλλεται δε ειδικώς, υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής και ταυτόχρονα παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας (Α' σκέλος) και εσφαλμένος υπολογισμός της δημοσιονομικής διόρθωσης (Β' σκέλος).

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που αναφέρεται στην επιβληθείσα διόρθωση για το έτος αιτήσεων 2013 προβάλλεται ότι η τελευταία είναι μη νόμιμη, καταχρηστική, αντιφατικής αιτιολογημένη, στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών (έγγραφο VI/5330/97), παραβιάζει τις αρχές της χρηστής διοίκησης, της αναλογικότητας, του *ne bis in idem* και το υπερασπιστικό της δικαίωμα.

Περαιτέρω, για τη δημοσιονομική διόρθωση στον τομέα της Αγροτικής Ανάπτυξης ΕΓΤΑΑ, Άξονες 1+3 — Μέτρα με προσανατολισμό τις επενδύσεις (2007-2013) προβάλλονται 4 λόγοι ακυρώσεως.

Με τον τέταρτο και πέμπτο λόγο ακυρώσεως που αναφέρονται στην επιβληθείσα διόρθωση για το Μέτρο 125 προβάλλεται έλλειψη νόμιμης βάσης και αιτιολογίας και πλάνη περί τα πράγματα, ενόψει του ότι η Διαχειριστική Αρχή άσκησε νόμιμα και πλήρως όλες τις αρμοδιότητές της (4ος λόγος), καθώς και ότι η επιβολή κατ'αποκοπή δημοσιονομικής διόρθωσης 5 % για τις δαπάνες που καταβλήθηκαν κατά το οικονομικό έτος 2010, ποσού 506 480,19 ευρώ, έγινε κατά παράβαση του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005⁽³⁾, διότι αυτές πραγματοποιήθηκαν νωρίτερα από είκοσι τέσσερις (24) μήνες πριν από την έγγραφη ανακοίνωση των αποτελεσμάτων των ελέγχων από την Επιτροπή.

Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, που αναφέρεται στην επιβληθείσα διόρθωση για το Μέτρο 121, προβάλλεται ότι η απόφαση είναι μη νόμιμη, διότι η επιβληθείσα διόρθωση και η εφαρμοσθείσα μέθοδος υπολογισμού αυτής με αναλογική εφαρμογή του άρθρου 63 του Κανονισμού 809/2014⁽⁴⁾ αντίκεινται στο άρθρο 31 του Κανονισμού 1290/2005 και στις κατευθυντήριες οδηγίες του εγγράφου VI/5330/97 της Επιτροπής, η δε εφαρμογή της οδηγεί σε δυσανάλογα αποτελέσματα σε σχέση με τις διαπιστωθείσες ελλείψεις. Επικουρικώς, για το ίδιο μέτρο προβάλλεται στον έβδομο λόγο της προσφυγής έλλειψη νόμιμης βάσης και αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης και παραβίαση των κατευθυντήριων οδηγιών του εγγράφου VI/5330/97 της ΕΕ.

Ο όγδοος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ σχετικά με την υποχρέωση της Επιτροπής να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου για τη μη επιστροφή ποσού 29 366 975,06 ευρώ στην Ελληνική Δημοκρατία, μετά την απόφαση του ΓΔΕΕ στην υπόθεση T-107/14, καθώς και των αρχών της χρηστής διοίκησης, της ασφάλειας του δικαίου και της ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.

- ⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 796/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (ΕΕ L 141, 2004, σ. 18)
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1120/2009 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2009, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης που προβλέπεται στον τίτλο III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (ΕΕ L 316, 2009, σ. 1)
- ⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, 2005, σ. 1)
- ⁽⁴⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 809/2014 της Επιτροπής, της 17ης Ιουλίου 2014, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά στο ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης και την πολλαπλή συμμόρφωση (ΕΕ L 227, 2014, σ. 69)

Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2016 — Sun Media κατά EUIPO — Meta4 Spain (METAPORN)

(Υπόθεση T-273/16)

(2016/C 270/62)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sun Media Ltd (Κεντρικό Χονγκ Κονγκ, Ειδική Διοικητική Περιοχή Χονγκ Κονγκ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας) (εκπρόσωπος: A. Schnider, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Meta4 Spain, SA (Las Rozas, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «METAPORN» — Υπ' αριθ. 11 819 281 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Μαρτίου 2016 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 653/2015-2 και R 674/2015-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να υποχρεώσει το EUIPO και, εφόσον παρέμβει στη δίκη, την αντίδικο στη διαδικασία ενώπιον του EUIPO να φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και τα έξοδα της προσφεύγουσας για τη δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και τη διαδικασία προσφυγής ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση των άρθρων 75 επ. του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση της υποχρέωσης του EUIPO να τηρεί τις γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του.

Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2016 — Saleh Thabet κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-274/16)

(2016/C 270/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Suzanne Saleh Thabet (Κάιρο, Αίγυπτος) (εκπρόσωποι B. Kennelly και J. Pobjoy, Barristers, και G. Martin και M. Rushton, Solicitors)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/411 του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ 2016, L 74, σ. 40), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·
- να κρίνει ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ 2011, L 76, σ. 63) και το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ 2011, L 76, σ. 4), δεν έχουν εφαρμογή ως προς την προσφεύγουσα, και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/411, καθόσον την αφορά·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν προσδιόρισε κατάλληλη νομική βάση για το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/172/ΚΕΠΠΑ (στο εξής: απόφαση) και το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 (στο εξής: κανονισμός). Δεν προκύπτει ότι το Συμβούλιο εξέτασε το ζήτημα της νομικής βάσεως του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, παρά τη ρητή προς τούτο υποχρέωσή του βάσει του άρθρου 5 της αποφάσεως. Το ενδεχόμενο το άρθρο 1, παράγραφος 1, να είχε έγκυρη νομική βάση όταν θεσπίστηκε αρχικώς την 21η Μαρτίου 2011 δεν σημαίνει ότι η νομική αυτή βάση συνεχίζει να συντρέχει έως το 2016 ή αργότερα.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων της προσφεύγουσας από το άρθρο 6, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 3, ΣΕΕ και τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον το Συμβούλιο δέχθηκε ότι στις ένδικες διαδικασίες στην Αίγυπτο τηρούνταν τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι συντρέχει το κριτήριο του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως και του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού για την καταχώριση του ονόματος της προσφεύγουσας στον κατάλογο.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν παρέθεσε επαρκή αιτιολογία για τη διατήρηση της καταχωρίσεως του ονόματος της προσφεύγουσας στον κατάλογο.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμα άμυνας της προσφεύγουσας καθώς και το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως και αποτελεσματικής ένδικης προστασίας. Ειδικότερα, το Συμβούλιο δεν εξέτασε ενδελεχώς και αμερόληπτα εάν οι λόγοι που κατά την άποψη του δικαιολογούν τη διατήρηση της καταχωρίσεως στον κατάλογο ήταν βάσιμοι υπό το πρίσμα των όσων υποστήριξε η προσφεύγουσα πριν αυτό αποφασίσει τη διατήρηση της καταχωρίσεως.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο προσέβαλε, αδικαιολόγητα και παραβιάζοντας την αρχή της αναλογικότητας, τα θεμελιώδη δικαιώματα της προσφεύγουσας, συμπεριλαμβανομένων του δικαιώματος προστασίας της ιδιοκτησίας και της φήμης της. Οι επιπτώσεις της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2016/411 του Συμβουλίου ως προς την προσφεύγουσα είναι σοβαρές τόσο όσον αφορά την περιουσία της όσο και τη φήμη της, παγκοσμίως. Το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι η δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων και οικονομικών πόρων της προσφεύγουσας σχετίζεται με την επιδίωξη θεμιτού σκοπού ή δικαιολογείται από αυτόν, πολλώ δε μάλλον ότι τελεί σε σχέση αναλογίας με τέτοιο σκοπό.

Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2016 — Mubarak κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-275/16)

(2016/C 270/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Κάιρο, Αίγυπτος), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Κάιρο), Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (Κάιρο), Khadiga Mahmoud El Gammal (Κάιρο) (εκπρόσωποι: B. Kennelly και J. Pobjoy, Barristers, και G. Martin και M. Rushton, Solicitors)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/411 του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ 2016, L 74, σ. 40), καθόσον αφορά τους προσφεύγοντες·
- να κρίνει ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ 2011, L 76, σ. 63) και το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ 2011, L 76, σ. 4), δεν έχουν εφαρμογή ως προς τους προσφεύγοντες, και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/411, καθόσον τους αφορά·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν προσδιόρισε κατάλληλη νομική βάση για το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/172/ΚΕΠΠΑ (στο εξής: απόφαση) και το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 (στο εξής: κανονισμός). Δεν προκύπτει ότι το Συμβούλιο εξέτασε το ζήτημα της νομικής βάσεως του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, παρά τη ρητή προς τούτο υποχρέωσή του βάσει του άρθρου 5 της αποφάσεως. Το ενδεχόμενο το άρθρο 1, παράγραφος 1, να είχε έγκυρη νομική βάση όταν θεοπίστηκε αρχικώς την 21η Μαρτίου 2011 δεν σημαίνει ότι η νομική αυτή βάση συνεχίζει να συντρέχει έως το 2016 ή αργότερα.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων των προσφευγόντων από το άρθρο 6, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 3, ΣΕΕ και τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον το Συμβούλιο δέχθηκε ότι στις ένδικες διαδικασίες στην Αίγυπτο τηρούνταν τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι συνέτρεχε το κριτήριο του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως και του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού για την καταχώριση των ονομάτων των προσφευγόντων στον κατάλογο.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν παρέθεσε επαρκή αιτιολογία για τη διατήρηση της καταχωρίσεως των ονομάτων των προσφευγόντων στον κατάλογο.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμα άμυνας των προσφευγόντων καθώς και το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως και αποτελεσματικής ένδικης προστασίας. Ειδικότερα, το Συμβούλιο δεν εξέτασε ενδελεχώς και αμερόληπτα εάν οι λόγοι που κατά την άποψη του δικαιολογούν τη διατήρηση της καταχωρίσεως στον κατάλογο ήταν βάσιμοι υπό το πρίσμα των όσων υποστήριξαν οι προσφεύγοντες πριν αυτό αποφασίσει τη διατήρηση της καταχωρίσεως.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο προσέβαλε, αδικαιολόγητα και παραβιάζοντας την αρχή της αναλογικότητας, τα θεμελιώδη δικαιώματα των προσφευγόντων, συμπεριλαμβανομένων του δικαιώματος προστασίας της ιδιοκτησίας και της φήμης τους. Οι επιπτώσεις της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2016/411 του Συμβουλίου ως προς τους προσφεύγοντες είναι σοβαρές τόσο όσον αφορά την περιουσία τους όσο και τη φήμη τους, παγκοσμίως. Το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι η δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων και οικονομικών πόρων των προσφευγόντων σχετίζεται με την επιδίωξη θεμιτού σκοπού ή δικαιολογείται από αυτόν, πολλώ δε μάλλον ότι τελεί σε σχέση αναλογίας με τέτοιο σκοπό.

Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2016 — Inpost Paczkomaty κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-282/16)

(2016/C 270/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (Κρακοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: T. Proć, νομικός σύμβουλος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) C(2015) 8236 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 26ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38869 (2014/N), την οποία προτίθεται να θέσει σε εφαρμογή η Πολωνία προκειμένου να χορηγήσει στην Poczta Polska αντιστάθμιση για το καθαρό κόστος το οποίο προέκυψε από την υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας κατά τα έτη 2013-2015,
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, από εσφαλμένη διαπίστωση ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του σημείου 19 (τμήμα 2.6 του πλαισίου [της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας (2011)], στο εξής: πλαίσιο), από παραβίαση των αρχών που απορρέουν από τη Συνθήκη και αφορούν τη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων, καθώς και από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών (ΕΕ L 15, σ. 14) (οδηγία για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες).

- Τα εφαρμοζόμενα από τα κράτη μέλη μέσα χρηματοδότησης της παροχής καθολικής υπηρεσίας πρέπει να συνάδουν τόσο με τις αρχές που κατοχυρώνουν οι διατάξεις της ΣΛΕΕ για τις ελευθερίες της εσωτερικής αγοράς, και ειδικότερα τις αρχές της απαγόρευσης των διακρίσεων, της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης (οι οποίες συνεπάγονται την μέσω διαγωνισμού επιλογή του φορέα στον οποίο ανατίθεται η παροχή καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας), όσο και με το άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, πράγμα που δεν συνέβη στην υπό κρίση υπόθεση.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και από εσφαλμένη διαπίστωση ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του σημείου 14 (τμήμα 2.2) του πλαισίου και του σημείου 60 (τμήμα 2.10) του πλαισίου.
- Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κακώς διαπίστωσε ότι, δεδομένου ότι η ανατεθείσα στην Poczta Polska υποχρέωση παροχής δημόσιων υπηρεσιών πληροί τις προϋποθέσεις που θέτει η οδηγία για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες, δεν απαιτείται διεξαγωγή δημόσιας διαβούλευσης ή χρήση άλλων κατάλληλων μέσων προκειμένου να συνεκτιμηθούν τα συμφέροντα των χρηστών και των παρόχων, ώστε να αποδειχθεί ότι έχουν ληφθεί δεόντως υπόψη οι ανάγκες της παροχής δημόσιων υπηρεσιών.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, από εσφαλμένη διαπίστωση ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του σημείου 52 (τμήμα 2.9) του πλαισίου και από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, 3 και 5, της οδηγίας για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες
- Η Επιτροπή κακώς διαπίστωσε ότι το ταμείο αποζημιώσεων ικανοποιεί την απαίτηση περί μη εισαγωγής διακρίσεων σε σχέση με τον ανώτατο ενιαίο συντελεστή εισφοράς του 2 % επί των εσόδων των παρόχων καθολικών υπηρεσιών ή υποκατάστατων υπηρεσιών οι οποίοι υποχρεούνται να καταβάλλουν τέτοιες εισφορές ώστε ο συντελεστής αυτός να εφαρμόζεται ομοιόμορφα σε όλους τους μετέχοντες στην αγορά, πράγμα που συνεπάγεται την εισαγωγή διακρίσεων, δεδομένου ότι η κατάσταση των φορέων παροχής καθολικών υπηρεσιών και η κατάσταση των φορέων παροχής υποκατάστατων υπηρεσιών δεν είναι πανομοιότυπη.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες, στο μέτρο που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δέχτηκε τη χρηματοδότηση του κόστους της καθολικής υπηρεσίας αναγνωρίζοντας στην Poczta Polska σειρά αποκλειστικών και ειδικών δικαιωμάτων.
- Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες, τα κράτη μέλη δεν χορηγούν ούτε διατηρούν σε ισχύ αποκλειστικά ή ειδικά δικαιώματα για την εγκαθίδρυση και την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών. Ταυτοχρόνως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δέχεται ρητώς τα αποκλειστικά και ειδικά δικαιώματα που έχουν αναγνωριστεί στην Poczta Polska σε σχέση με την εκ μέρους της παροχή καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 106, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- Η δυσανάλογα μεγάλη υποχρεωτική συνεισφορά στο ταμείο αποζημιώσεων θα έχει ως αποτέλεσμα τον «αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αποκλεισμό από την αγορά» των ταχυδρομικών υπηρεσιών.
6. Ο έκτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 16 και του άρθρου 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής συνεπάγεται την έγκριση σχεδίου (προγράμματος) κρατικών ενισχύσεων το οποίο έχει ως αποτέλεσμα να θίγεται δυσανάλογα το δικαίωμα ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας και να περιορίζεται δυσανάλογα η επιχειρηματική της ελευθερία.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου και από μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που προβλέπει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ.
- Οι διαπιστώσεις της Επιτροπής περί τα πραγματικά περιστατικά δεν είναι ορθές, στο μέτρο που το θεσμικό αυτό όργανο αιτιολόγησε διάφορα σημεία της απόφασής του στηριζόμενο σε εσφαλμένα πραγματικά περιστατικά. Εκτός αυτού, στην Επιτροπή προσάπτεται ότι παρέδωσε εσφαλμένη αιτιολογία για τον λόγο επίσης ότι, αντιθέτως προς την πρακτική που η ίδια υιοθετεί κατά τη λήψη των αποφάσεών της, δεν θεώρησε ότι η παράλειψη να κινηθεί διαδικασία υποβολής προσφορών συνιστά επιβαρυντική περίπτωση, λαμβανομένων υπόψη των αποτελεσμάτων της στον ανταγωνισμό.

Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2016 — Inpost κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-283/16)**

(2016/C 270/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Inpost S.A. (Κρακοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: W. Kporiewicz, νομικός σύμβουλος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) C(2015) 8236 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 26ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38869 (2014/N), την οποία προτίθεται να θέσει σε εφαρμογή η Πολωνία προκειμένου να χορηγήσει στην Poczta Polska αντιστάθμιση για το καθαρό κόστος το οποίο προέκυψε από την υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας κατά τα έτη 2013-2015,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, από εσφαλμένη διαπίστωση ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του σημείου 19 (τμήμα 2.6 του πλαισίου [της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας (2011)], στο εξής: πλαίσιο), από παραβίαση των αρχών που απορρέουν από τη Συνθήκη και αφορούν τη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων, καθώς και από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/67/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών (ΕΕ L 15, σ. 14) (οδηγία για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες).
 - Τα εφαρμοζόμενα από τα κράτη μέλη μέσα χρηματοδότησης της παροχής καθολικής υπηρεσίας πρέπει να συνάδουν τόσο με τις αρχές που κατοχυρώνουν οι διατάξεις της ΣΛΕΕ για τις ελευθερίες της εσωτερικής αγοράς, και ειδικότερα τις αρχές της απαγόρευσης των διακρίσεων, της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης (οι οποίες συνεπάγονται την μέσω διαγωνισμού επιλογή του φορέα στον οποίο ανατίθεται η παροχή καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας), όσο και με το άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, πράγμα που δεν συνέβη στην υπό κρίση υπόθεση.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και από εσφαλμένη διαπίστωση ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του σημείου 14 (τμήμα 2.2) του πλαισίου και του σημείου 60 (τμήμα 2.10) του πλαισίου.
 - Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κακώς διαπίστωσε ότι, δεδομένου ότι η ανατεθείσα στην Poczta Polska υποχρέωση παροχής δημόσιων υπηρεσιών πληροί τις προϋποθέσεις που θέτει η οδηγία για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες, δεν απαιτείται διεξαγωγή δημόσιας διαβούλευσης ή χρήση άλλων κατάλληλων μέσων προκειμένου να συνεκτιμηθούν τα συμφέροντα των χρηστών και των παρόχων, ώστε να αποδειχθεί ότι έχουν ληφθεί δεόντως υπόψη οι ανάγκες της παροχής δημόσιων υπηρεσιών.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, από εσφαλμένη διαπίστωση ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του σημείου 52 (τμήμα 2.9) του πλαισίου και από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, 3 και 5, της οδηγίας για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες

- Η Επιτροπή κακώς διαπίστωσε ότι το ταμείο αποζημιώσεων ικανοποιεί την απαίτηση περί μη εισαγωγής διακρίσεων σε σχέση με τον ανώτατο ενιαίο συντελεστή εισφοράς του 2 % επί των εσόδων των παρόχων καθολικών υπηρεσιών ή υποκατάστατων υπηρεσιών οι οποίοι υποχρεούνται να καταβάλλουν τέτοιες εισφορές ώστε ο συντελεστής αυτός να εφαρμόζεται ομοιόμορφα σε όλους τους μετέχοντες στην αγορά, πράγμα που συνεπάγεται την εισαγωγή διακρίσεων, δεδομένου ότι η κατάσταση των φορέων παροχής καθολικών υπηρεσιών και η κατάσταση των φορέων παροχής υποκατάστατων υπηρεσιών δεν είναι πανομοιότυπη.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες, στο μέτρο που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δέχτηκε τη χρηματοδότηση του κόστους της καθολικής υπηρεσίας αναγνωρίζοντας στην Poczta Polska σειρά αποκλειστικών και ειδικών δικαιωμάτων.
- Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες, τα κράτη μέλη δεν χορηγούν ούτε διατηρούν σε ισχύ αποκλειστικά ή ειδικά δικαιώματα για την εγκαθίδρυση και την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών. Ταυτοχρόνως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δέχεται ρητώς τα αποκλειστικά και ειδικά δικαιώματα που έχουν αναγνωριστεί στην Poczta Polska σε σχέση με την εκ μέρους της παροχή καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 106, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- Η δυσανάλογα μεγάλη υποχρεωτική συνεισφορά στο ταμείο αποζημιώσεων θα έχει ως αποτέλεσμα τον «αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αποκλεισμό από την αγορά» των ταχυδρομικών υπηρεσιών.
6. Ο έκτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 16 και του άρθρου 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής συνεπάγεται την έγκριση σχεδίου (προγράμματος) κρατικών ενισχύσεων το οποίο έχει ως αποτέλεσμα να θίγεται δυσανάλογα το δικαίωμα ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας και να περιορίζεται δυσανάλογα η επιχειρηματική της ελευθερία.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου και από μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που προβλέπει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ.
- Οι διαπιστώσεις της Επιτροπής περί τα πραγματικά περιστατικά δεν είναι ορθές, στο μέτρο που το θεσμικό αυτό όργανο αιτιολόγησε διάφορα σημεία της απόφασής του στηριζόμενο σε εσφαλμένα πραγματικά περιστατικά. Εκτός αυτού, στην Επιτροπή προσάπτεται ότι παρέδωσε εσφαλμένη αιτιολογία για τον λόγο επίσης ότι, αντίθετως προς την πρακτική που η ίδια υιοθετεί κατά τη λήψη των αποφάσεών της, δεν θεώρησε ότι η παράλειψη να κινηθεί διαδικασία υποβολής προσφορών συνιστά επιβαρυντική περίπτωση, λαμβανομένων υπόψη των αποτελεσμάτων της στον ανταγωνισμό.

Προσφυγή της 23ης Μαΐου 2016 — Gulli κατά EUIPO — Laverana (Lybera)

(Υπόθεση T-284/16)

(2016/C 270/67)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Diego Gulli (Γένοβα, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Andreolini και F. Andreolini, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Laverana GmbH & Co.KG (Wennigsen, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτών: Ο προσφεύγων

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Lybega» — Υπ' αριθ. 12 155 743 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Μαρτίου 2016 στην υπόθεση R 3219/2014-5

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2016 — Βέλγιο κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-287/16)**

(2016/C 270/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: J.-C. Halleux και M. Jacobs, επικουρούμενοι από τους Έ. Grégoire και J. Magiani, δικηγόρους)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/417 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2016, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης του Βασιλείου του Βελγίου για ποσό 9 601 619,00 ευρώ (θήση 6701 του προϋπολογισμού)·
- επικουρικώς, να ακυρώσει εν μέρει την εν λόγω απόφαση για τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ποσού 9 601 619 ευρώ κατά το μέτρο που αυτό περιλαμβάνει το ποσό των 4 106 470,02 ευρώ το οποίο έχει ήδη λάβει το ΕΓΤΕ προηγουμένως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 1, και του άρθρου 32, παράγραφος 8, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ 2005, L 209, σ. 1), καθόσον η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η δαπάνη που πραγματοποιήθηκε από τον βελγικό οργανισμό πληρωμών δεν είναι σύμφωνη με το κοινοτικό δίκαιο και ότι η απουσία ανακτήσεως ή η παρατυπία οφειλόταν σε παρατυπία ή αμέλεια δυνάμενη να καταλογισθεί στο Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB).
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, αντλείται από παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 2, του κανονισμού 1290/2005 και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον το ποσό το οποίο αποκλείστηκε δεν αντιστοιχούσε στη βαρύτητα της διαπιστωθείσας μη συμμορφώσεως ενώ δεν είχε ληφθεί υπόψη η οικονομική ζημία που υπέστη η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2016 — Inox Mare κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-289/16)

(2016/C 270/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Inox Mare Srl (Ρίμινι, Ιταλία) (εκπρόσωπος: R. Holzeisen, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την τελική έκθεση OF/2013/0086/B1 THOR (2015) 40189 — 26.11.2015 λόγω του ότι πάσχει έλλειψη νομιμότητας·
- Και, συνακόλουθα, να ακυρώσει τη σύσταση σχετικά με τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί στην έρευνα της OLAF (Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης) THOR (2015) 4257 — 09.12.2015·
- Να καταδικάσει την αντίδικο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά των προσβαλλόμενων πράξεων, στο μέτρο που αυτές διαπιστώνουν ότι κατά τη διάρκεια ορισμένων ετών η προσφεύγουσα παρέλειψε να καταβάλει τελωνειακούς δασμούς και δασμούς αντιντάμπινγκ. Συναφώς, η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι εισήγαγε μεγάλες ποσότητες προϊόντων σύνδεσης από ανοξείδωτο χάλυβα, στηριζόμενη στο πιστοποιητικό που εκδίδουν μαζικώς οι τελωνειακές αρχές των Φιλιππίνων όσον αφορά τη φερόμενη προέλευση των εισαγόμενων προϊόντων από δύο εταιρίες των Φιλιππίνων, έως το χρονικό σημείο που της γνωστοποιήθηκε η έναρξη διαδικασίας, εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε βάρος των Φιλιππίνων κατά της καταστρατηγήσεως (των δασμών), με βάση υποψίες ότι τα προαναφερθέντα αγαθά προέρχονταν στην πραγματικότητα από την Ταϊβάν και, επομένως, είχαν απλώς εισαχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση από την Ταϊβάν μέσω των Φιλιππίνων.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά, προκαταρκτικώς, τη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, της νομιμότητας των πράξεων που συνιστούν το αντικείμενο της προσφυγής.

- Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις, παρά τον νομικό χαρακτηρισμό τους που δύναται να οδηγήσει στο αντίθετο συμπέρασμα, έχουν κατ' ουσία δεσμευτική ισχύ για τις ιταλικές τελωνειακές αρχές και παράγουν άμεσα έννομα αποτελέσματα που θίγουν τα συμφέροντα και τα δικαιώματα της προσφεύγουσας, καθόσον μεταβάλλουν την νομική της κατάσταση και αυτό δεδομένης (1) της φύσεως των «ιδίων πόρων της Ένωσης» από τους τελωνειακούς δασμούς και των σχετικών υποχρεώσεων των κρατών μελών στα οποία απλώς ανατίθεται η είσπραξη των τελωνειακών αυτών δασμών, (2) της φύσεως της OLAF ως διοικητικού οργάνου διεξαγωγής ερευνών που αντικαθιστά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσον αφορά τις εξωτερικές έρευνες, (3) του ρόλου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ως οργάνου επιφορτισμένου με εκτελεστικά καθήκοντα κατά την εφαρμογή του τελωνειακού κώδικα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Η μη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου υπό την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, στο πλαίσιο της επίμαχης διαφοράς, των προσβαλλόμενων από την προσφεύγουσα πράξεων της OLAF θα ισοδυναμούσε με άρνηση του θεμελιώδους δικαιώματος της προσφεύγουσας σε πραγματική προσφυγή και, συνεπώς, με παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ και του άρθρου 13 της ΕΣΔΑ.

2. Ο δεύτερος λόγος αφορά την έλλειψη νομιμότητας των προσβαλλόμενων πράξεων.

- Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η τελική έκθεση OF/2013/0086/B1 — THOR (2015) 40189 δεν περιέχει ορισμένα βασικά στοιχεία τα οποία υποχρεωτικώς απαιτεί ο νομοθέτης με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013⁽¹⁾, και ως εκ τούτου πάσχει από παντελή έλλειψη νομιμότητας και στερείται οποιασδήποτε αποδεικτικής ισχύος.
- Η προσβαλλόμενη πράξη πάσχει έλλειψη νομιμότητας υπό την εξής έννοια: παραλείπει σχετικές με τις διαδικαστικές εγγυήσεις, τα πρόσωπα που αφορά η έρευνα, το δικαίωμα ακροάσεως των νόμιμων εκπροσώπων της προσφεύγουσας, τον προβλεπόμενο προκαταρκτικό νομικό χαρακτηρισμό, ανατιολόγητο και αντιφατικό αποκλεισμό της ευθύνης των αρμοδίων αρχών, παραβίαση εκ μέρους της OLAF της υποχρεώσεως διεξαγωγής των εν λόγω ερευνών κατά τρόπο αντικειμενικό και αμερόληπτο και σύμφωνα με την αρχή του τεκμηρίου της αθωότητας, καθώς και εσφαλμένες εκτιμήσεις λόγω μη διεξαγωγής έρευνας οι οποίες περιλαμβάνονται στην τελική έκθεση.
- Για όλους τους προαναφερθέντες λόγους που αφορούν την έλλειψη νομιμότητας, η σύσταση που εξέδωσε η Γενική Διεύθυνση της OLAF προς την ιταλική Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (Υπηρεσία Τελωνείων και Μονοπωλίων) για τη λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων με σκοπό την καταβολή από την προσφεύγουσα των τελωνειακών δασμών δεν πληροί τις προϋποθέσεις του νόμου και, επομένως, είναι παράνομη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) 1074/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 248, σ. 1).

Αγωγή της 7ης Ιουνίου 2016 — Fruits de Ponent κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-290/16)

(2016/C 270/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Fruits de Ponent, SCCL (Alcarràs, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. Roca Junyent, J. Mier Albert, R. Vallina Hoset, δικηγόροι)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ανορθώσει τη ζημία που υπέστησαν οι Escarp, S.C.P., Agroprecuaria Sebcar, S.L. και Rusfal 2000, S.L. συνεπεία των πράξεων και των παραλείψεων της σε σχέση με τη διατάραξη που σημειώθηκε στις αγορές ροδάκινων και νεκταρινιών κατά την περίοδο εμπορίας 2014 και ιδίως εξαιτίας της εκδόσεως του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 913/2014 της Επιτροπής και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 932/2014.
- Να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει:
 - Στην Escarp, S.C.P., ποσό ύψους 121 085,11 ευρώ, πλέον των αντίστοιχων αντισταθμιστικών τόκων και τόκων υπερημερίας.
 - Στην Agroprecuaria Sebcar, S.L., ποσό ύψους 162 540,46 ευρώ, πλέον των αντίστοιχων αντισταθμιστικών τόκων και τόκων υπερημερίας.
 - Στην Rusfal 2000, S.L., ποσό ύψους 28 808,99 ευρώ, πλέον των αντίστοιχων αντισταθμιστικών τόκων και τόκων υπερημερίας.
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση αγωγή έχει ως αντικείμενο την ανόρθωση της ζημίας που υποτίθεται ότι προκλήθηκε από τις πράξεις και τις παραλείψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατόπιν της διαταράξεως που σημειώθηκε στις αγορές ροδάκινων και νεκταρινιών κατά την περίοδο εμπορίας 2014 και ιδίως, αλλά όχι αποκλειστικώς, εξαιτίας της εκδόσεως των κατ' εξουσιοδότηση κανονισμών (ΕΕ) 913/2014 ⁽¹⁾ και 932/2014 ⁽²⁾.

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει ένα μοναδικό ισχυρισμό, συνιστάμενο στο ότι πληρούνται οι προβλεπόμενες από την κοινοτική νομολογία προϋποθέσεις ώστε να αναγνωρισθεί δικαίωμα αποζημιώσεως από εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συναφώς προβάλλει, πρώτον, ότι διά των πράξεων και των παραλείψεων της η Επιτροπή διέπραξε κατάφωρη παράβαση των κανόνων που αποσκοπούν στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, όπως είναι η αρχή του καθήκοντος επιμέλειας, η αρχή του καθήκοντος αρωγής, η αρχή της χρηστής διοικήσεως, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και, εν τέλει, η αρχή της απαγορεύσεως της αυθαιρεσίας.

Τούτο αποτελεί συνέπεια του γεγονότος ότι η Επιτροπή, καθόσον έλαβε μέτρα προς αποφυγή της διαταράξεως των αγορών ροδάκινων και νεκταρινιών το καλοκαίρι του 2014:

- Καθιέρωσε μηχανισμό αντιμετώπισης κρίσεως τον οποίο η ίδια είχε κρίνει προηγουμένως απρόσφορο και αναποτελεσματικό, ως μη χρησιμοποιούμενο από τις οργανώσεις παραγωγών, διότι οι οργανώσεις αυτές είναι πολύ μικρές και στερούνται μέσων για να χρησιμοποιήσουν τον μηχανισμό αυτό.
- Δεν συνέλεξε πληροφορίες για την αγορά.
- Ενήργησε χωρίς να συγκεντρώσει κατάλληλα στοιχεία σε σχέση με τα μέτρα απόσυρσης.
- Παρενέβη καθυστερημένα.

Εξάλλου, η ενάγουσα προσδίδει ότι τα μέτρα συγχρηματοδοτούμενης απόσυρσης προϊόντων, προώθησης και δωρεάν διανομής ήταν αντικειμενικώς απρόσφορα.

Επίσης προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

Δεύτερον, υποστηρίζει ότι οι ανωτέρω τρεις εταιρίες υπέστησαν πραγματική και βέβαιη ζημία δυνάμενη να αποτιμηθεί.

Τέλος, υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της εν λόγω ζημίας και της παράνομης συμπεριφοράς της Επιτροπής.

- (¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 913/2014 της Επιτροπής, της 21ης Αυγούστου 2014, σχετικά με τη θέσπιση προσωρινών έκτακτων μέτρων στήριξης για τους παραγωγούς ροδάκινων και νεκταρινιών (ΕΕ 2014 L 248, σ. 1)
- (²) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 932/2014 της Επιτροπής, της 29ης Αυγούστου 2014, σχετικά με τη θέσπιση προσωρινών έκτακτων μέτρων στήριξης για τους παραγωγούς ορισμένων οπωροκηπευτικών και για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 913/2014 ((ΕΕ 2014 L 259, σ. 2).

Προσφυγή-αγωγή της 13ης Ιουνίου 2016 — East West Consulting κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-298/16)

(2016/C 270/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: East West Consulting SPRL (Nandrin, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια,

— να κρίνει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέχει εξωσυμβατική ευθύνη·

— να υποχρεώσει την καθής να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη, η οποία υπολογίζεται από την προσφεύγουσα, υπό την επιφύλαξη συμπληρώσεως, σε 496 000 ευρώ·

— εν πάσει περιπτώσει, να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε πρόδηλη παραβίαση κανόνων δικαίου από την Επιτροπή, στο μέτρο που ενεργοποίησε, βάσει της αποφάσεως 2008/969/ΕΚ, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης το οποίο θα χρησιμοποιείται από τους διατάκτες της Επιτροπής και των εκτελεστικών οργανισμών (ΕΕ 2008, L 344, σ. 125) την προειδοποίηση «W3b» στο σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης (ΣΕΠ) σε βάρος της προσφεύγουσας κατόπιν έρευνας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), προσδιορίζοντας το επίπεδο κινδύνου που αφορούσε την προσφεύγουσα ως ανάδοχο δημόσιας συμβάσεως υπηρεσιών για έργο ενισχύσεως της καταπολέμησης της αδήλωτης εργασίας στην πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Ο λόγος αυτός αποτελείται από πέντε σκέλη:

— Με το πρώτο σκέλος προβάλλεται ότι η απόφαση προειδοποίησης για την προσφεύγουσα στο ΣΕΠ (στο εξής: απόφαση ΣΕΠ) ήταν παράνομη, διότι στερούνταν νομικής βάσεως, παραβίαζε το άρθρο 5 ΣΕΕ και προσέβαλλε το θεμελιώδες δικαίωμα του τεκμηρίου αθωότητας·

- Με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται ότι η απόφαση ΣΕΠ είναι παράνομη, στο μέτρο που παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου ως προς τις προϋποθέσεις που αφορούν τη προειδοποίηση «W3b».
 - Με το τρίτο σκέλος προβάλλεται ότι η απόφαση ΣΕΠ είναι παράνομη, στο μέτρο που εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της χρηστής διοίκησης, των δικαιωμάτων άμυνας, του θεμελιώδους δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης, καθώς και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
 - Με το τέταρτο σκέλος, το οποίο προβάλλεται επικουρικά, υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την απόφαση ΣΕΠ, την υποχρέωση αιτιολογήσεως που κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη, την υποχρέωση επιμέλειας και την αρχή της αναλογικότητας.
 - Με το πέμπτο σκέλος προβάλλεται ότι η αιτιολογία σχετικά με την άρνηση συμφωνίας της Επιτροπής δεν είναι σύννομη, στο μέτρο που δεν λαμβάνει υπόψη τη συγγραφική υποχρέωση.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα και τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της πλημμελούς συμπεριφοράς της Επιτροπής και της εν λόγω ζημίας.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουνίου 2016 — Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej κατά ΕΟΧΠ

(Υπόθεση T-560/12) ⁽¹⁾

(2016/C 270/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 79 της 16.3.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Ιουνίου 2016 — Laboratoire Nuxe κατά EUIPO — NYX, Los Angeles (NYX)

(Υπόθεση T-537/14) ⁽¹⁾

(2016/C 270/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 329 της 22.9.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Μαΐου 2016 — Laboratorios Thea κατά EUIPO — Sebapharma (Sebacur)

(Υπόθεση T-84/15) ⁽¹⁾

(2016/C 270/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του ογδόου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 118 της 13.4.2015.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 14ης Ιουνίου 2016 — **Fernández González** κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-121/15) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Υπάλληλος που υπηρετεί στο γραφείο Ευρωπαϊκού Επιτρόπου — Πρόσληψη εκτάκτου υπαλλήλου δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο β', του ΚΛΠ — Όρος περί διακοπής κάθε μορφής απασχόλησεως στην Επιτροπή για διάστημα έξι μηνών — Σημείο 3.2 του υπηρεσιακού σημειώματος D(2005) 18064 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2005, περί της προσλήψεως εκτάκτων υπαλλήλων δυνάμει του άρθρου 2, στοιχεία β' και δ', του ΚΛΠ, σε μόνιμες θέσεις ελλείψει επιτυχόντων διαγωνισμού)

(2016/C 270/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Elia Fernández González (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: M. Casado García-Hirschfeld και É. Voigelot, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid, καθώς και D. Waelbroeck και A. Duroz, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας — ενάγουσας για διορισμό στη θέση την οποία αφορούσε η ανακοίνωση κενής θέσεως COM/2014/2036, λόγω μη τηρήσεως του όρου περί διακοπής της συμβάσεως για διάστημα έξι μηνών πριν την πρόσληψη υπαλλήλου ο οποίος ήταν προηγουμένως συμβασιούχος με βαθμό ΑΤ2c, κατ' εφαρμογήν του υπηρεσιακού σημειώματος D(2005)18064 της 28ης Ιουλίου 2005 της ΓΔ Ανθρώπινων Πόρων, καθώς και αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή — αγωγή.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της E. Fernández González.

⁽¹⁾ ΕΕ C 354 της 26.10.2015, σ. 57.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 10ης Ιουνίου 2016 — ΗΙ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-133/15) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άρθρο 11 του ΚΥΚ — Καθήκον πίστεως — Άρθρο 11α — Σύγκρουση συμφερόντων — Υπάλληλος επιφορτισμένος με την παρακολούθηση έργου που χρηματοδοτείται από την Ένωση — Οικογενειακοί δεσμοί μεταξύ του υπαλλήλου αυτού και του υπαλλήλου που προσελήφθη για τις ανάγκες του έργου από την εταιρεία που το έχει αναλάβει — Πειθαρχική διαδικασία — Πειθαρχική ποινή — Υποβιβασμός — Νομιμότητα της συνδέσεως του πειθαρχικού συμβουλίου — Υποχρέωση αιτιολόγησεως — Διάρκεια της διαδικασίας — Εύλογη προθεσμία — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας — Αρχή *ne bis in idem* — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αναλογικότητα της ποινής — Ελαφρυντικές περιστάσεις)

(2016/C 270/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΗΙ (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Ehrbar και F. Simonetti)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί επιβολής στον προσφεύγοντα-ενάγοντα της ποινής του μόνιμου υποβιβασμού κατά δύο βαθμούς, κατόπιν έρευνας αφορώσας κατάσταση συγκρούσεως συμφέροντος, καθώς και αίτημα ικανοποίησης της ηθικής βλάβης την οποία αυτός υποστηρίζει ότι υπέστη.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο ΗΙ φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 414 της 14.12.2015, σ. 45.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL